47. ÉVFOLYAM 20. SZÁM ÁRA: 19 Ft 1991. MÁJUS 15.

LUDAS MATYI

IPAR-
KODJUNK...!

BÉKÉSI JÓZSEF SÁNDOR RAJZA

Eszmei futóverseny

Ha én laptulajdonos lennék, megszívlelném a kormányhivatalnokok sérthetetlenségéről készülő tervezetet.

Ha én laptulajdonos lennék, sohasem szidnám a parlamentet, inkább örülnék, ha néha eredményt mutat fel.

Ha én laptulajdonos lennék, csak előremutató optimizmust sugárzó cikkeket közölnék, mint például a kétfejű zokniról, melyet ikrek számára fejlesztettek ki.

Ha én laptulajdonos lennék, dicsérném a kormányt határozottságáért, megfontolt döntéseiért, és inkább szóba se hoznám az EXPO '95-öt, nehogy nehéz helyzetbe hozzam őket.

Ha én laptulajdonos lennék, lerántanám a leplet a hazug felforgató elemekről, akik mindenben csak a rosszat látják. Köteleztem őket lapom előfizetésére.

Ha én laptulajdonos lennék, megírnám milyen boldog a nép: hogy már a Közértben is szabadon, demokratikus úton választhat, mit vesz: húst, vagy tejet.

Ha én laptulajdonos lennék, örömódákat zengenék fővárosunk közbiztonságáról. Sohasem a hibákat keresném, hanem az ellopott autómat.

Ha én laptulajdonos lennék, dicsérném a tömegközlekedést, a hivatali munkát, a boltbeli kiszolgálást, az éttermi pincérek udvariasságát, a buszvezető kedvességét, mikor anyámra kérdez, a rendőri munka színvonalát, az oktatás fejlettségét, a gyermekeink jólneveltségét, a szmoggyanús Mártírok útját, a bős–nagymarosi vízlépcsőt, a...

Ha én laptulajdonos lennék, és mindent így csinálnék, hamar tönkremennék.

A lap címe egyébként az lenne: Füllentő.

SHOWDER DUÓ

TÖRTÉNELMI NÉZŐPONT

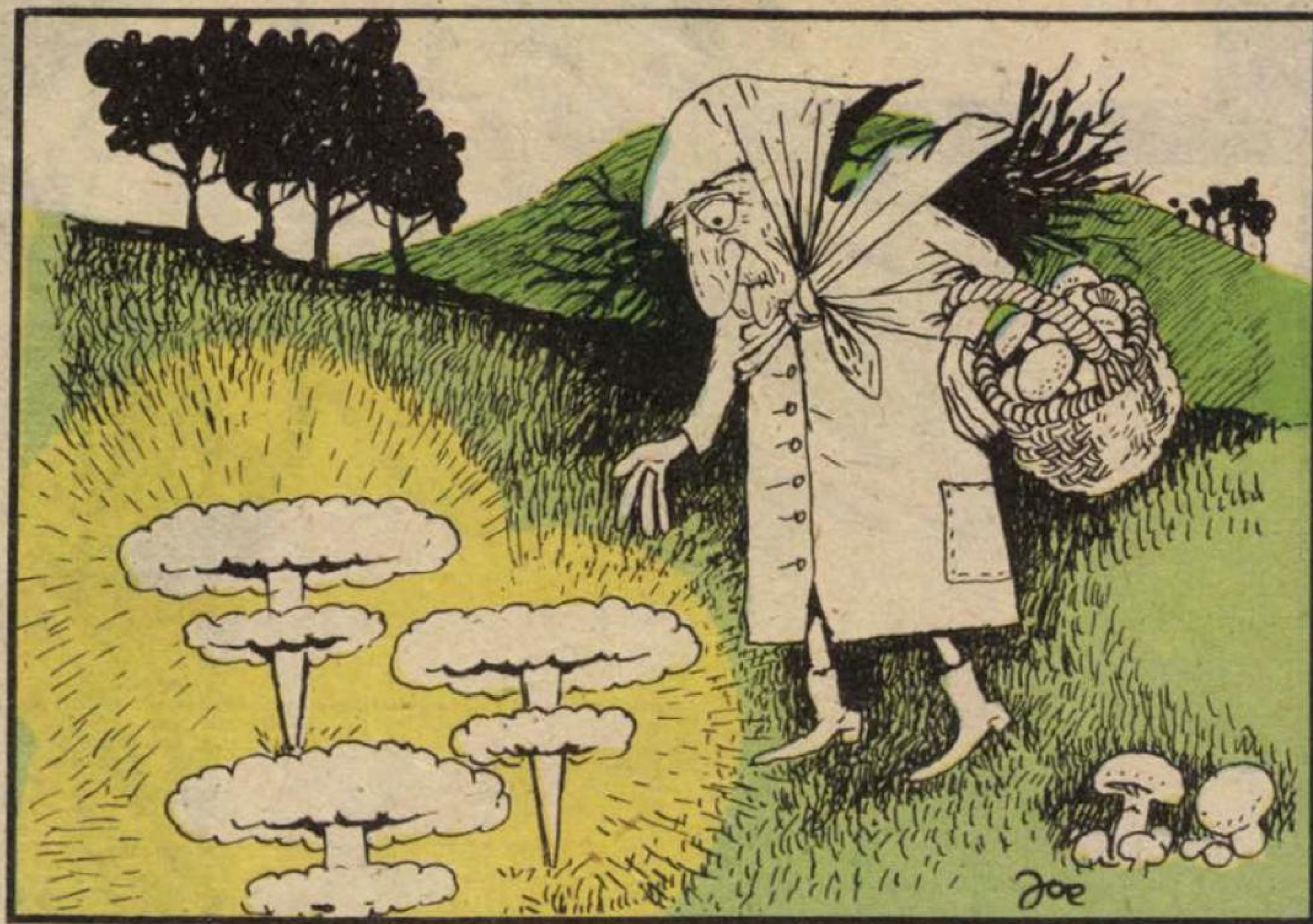

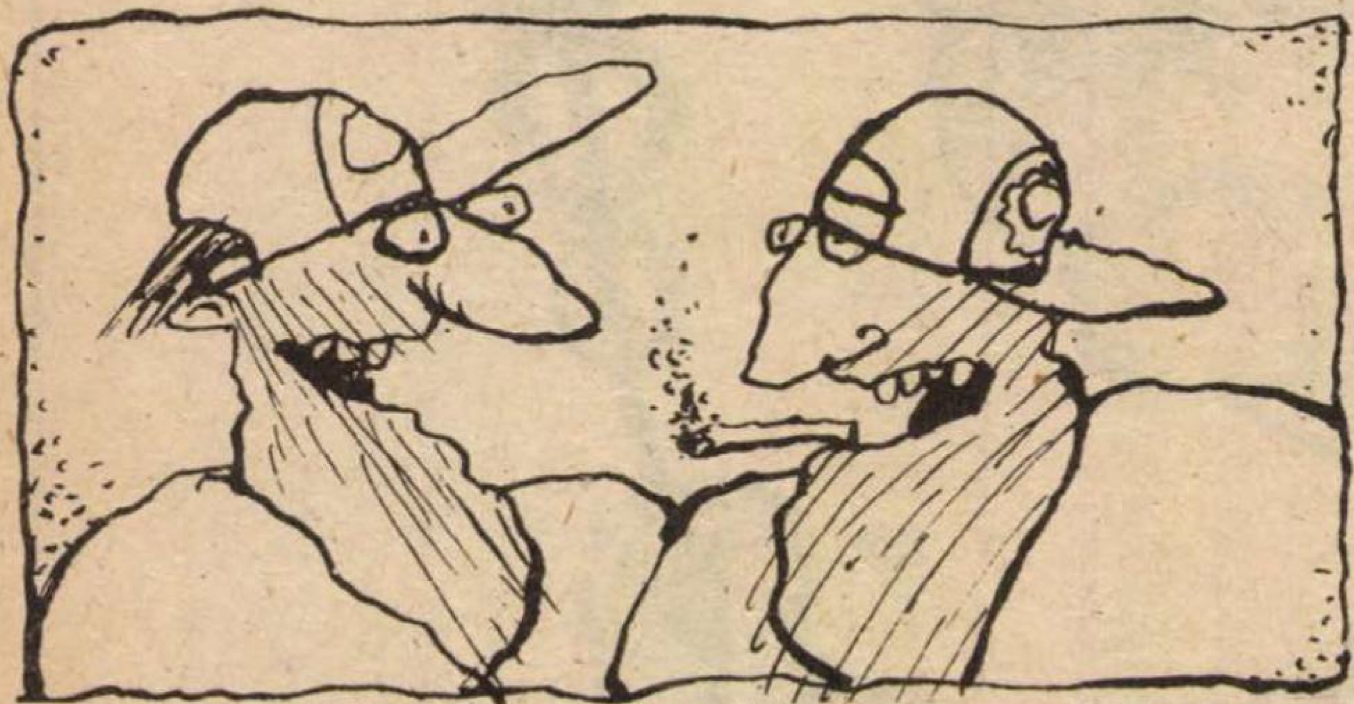
– És akkor Kádár János az atomhatalmak közé emelte hazánkat

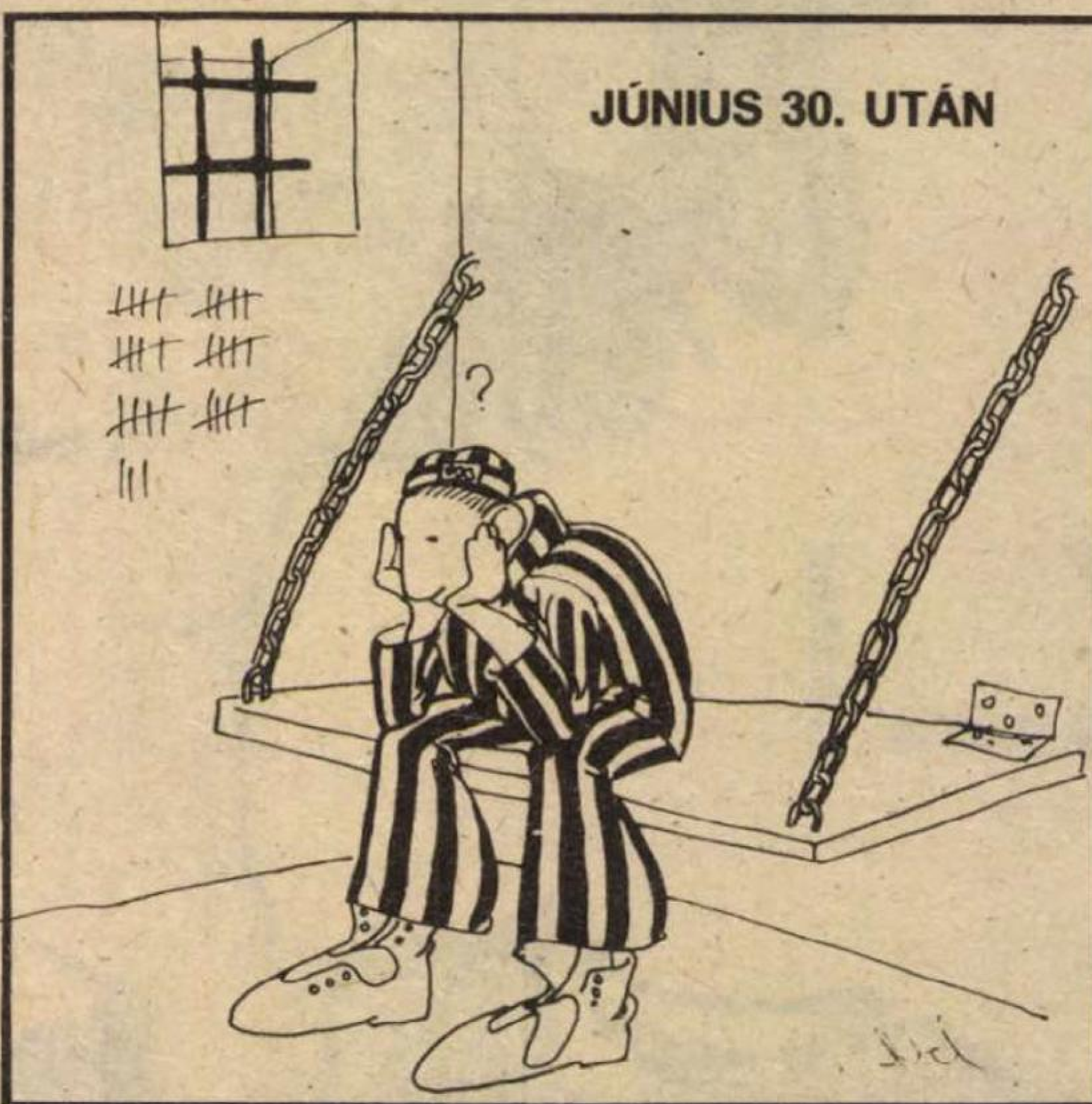
MAGYAR BARKOCHBA
– Lemond?
– Nem mond le!
– Akkor tudom ki az...

A FIDESZ a legnépszerűbb párt... DE EZ A TÖBBI PÁRT ÉRDEME!

ÚJ BAKONYI GOMBAFAJTA

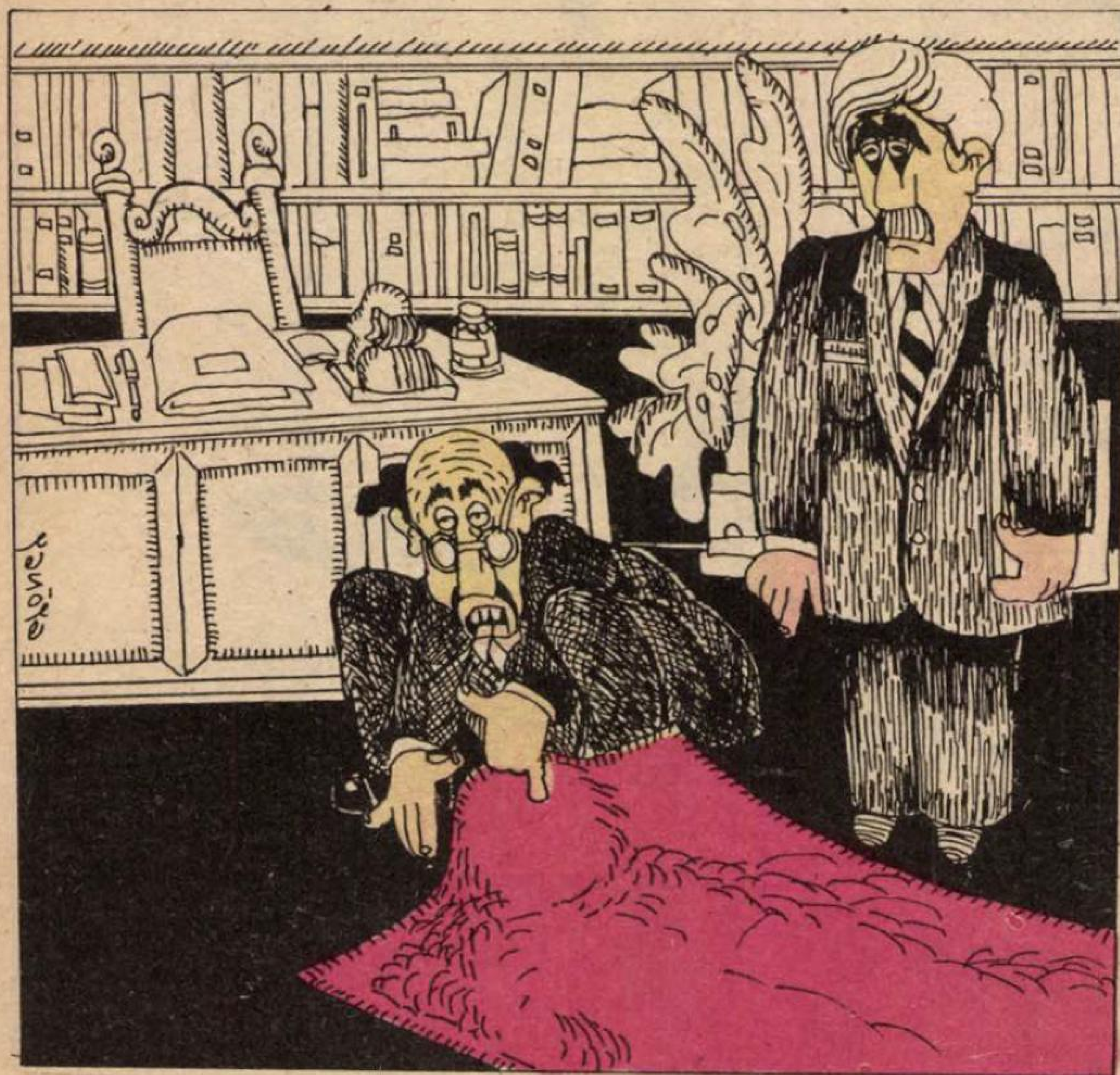
– Akkor most én a Politikai Foglyok politikai foglya vagyok?

INTERJÚ

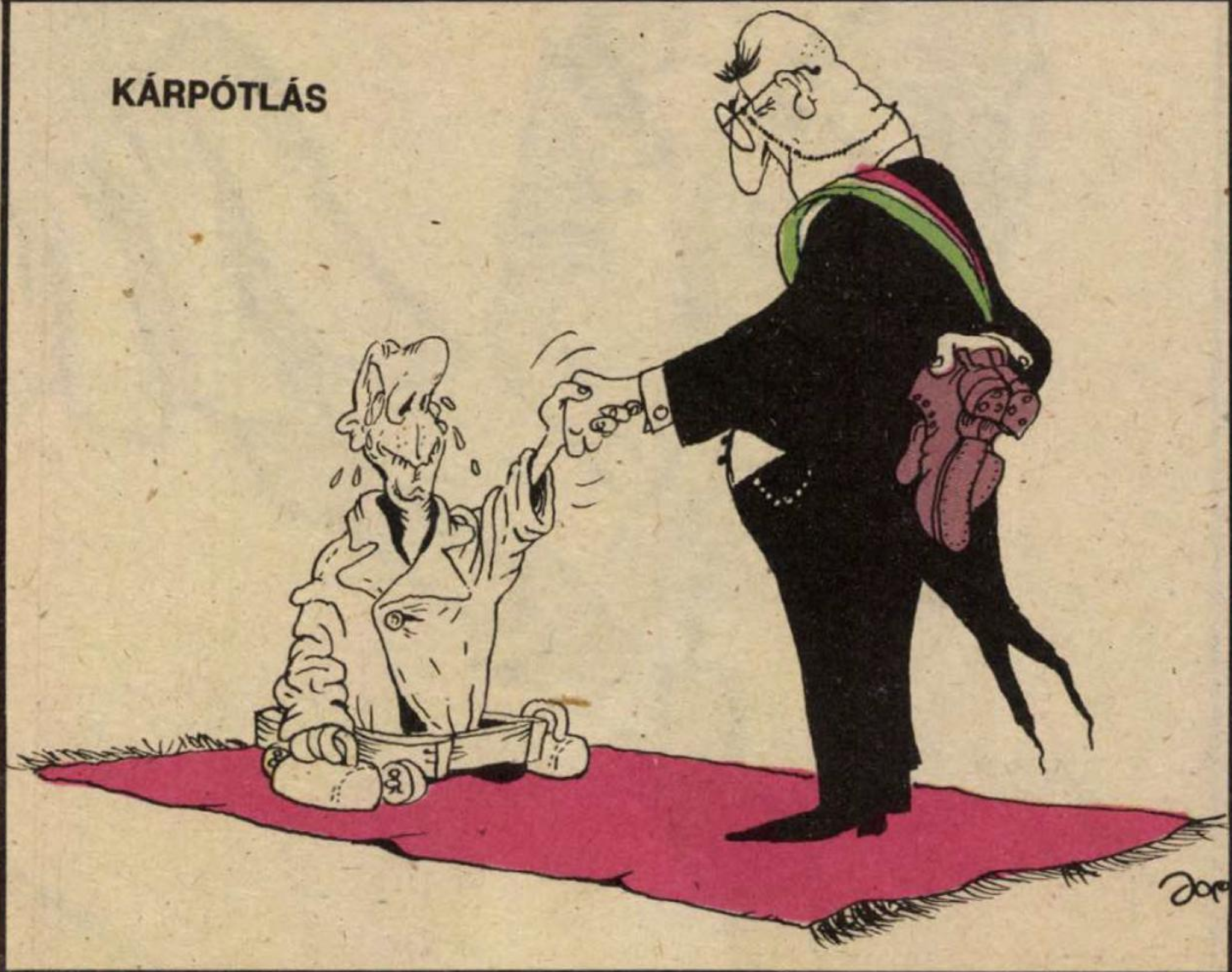

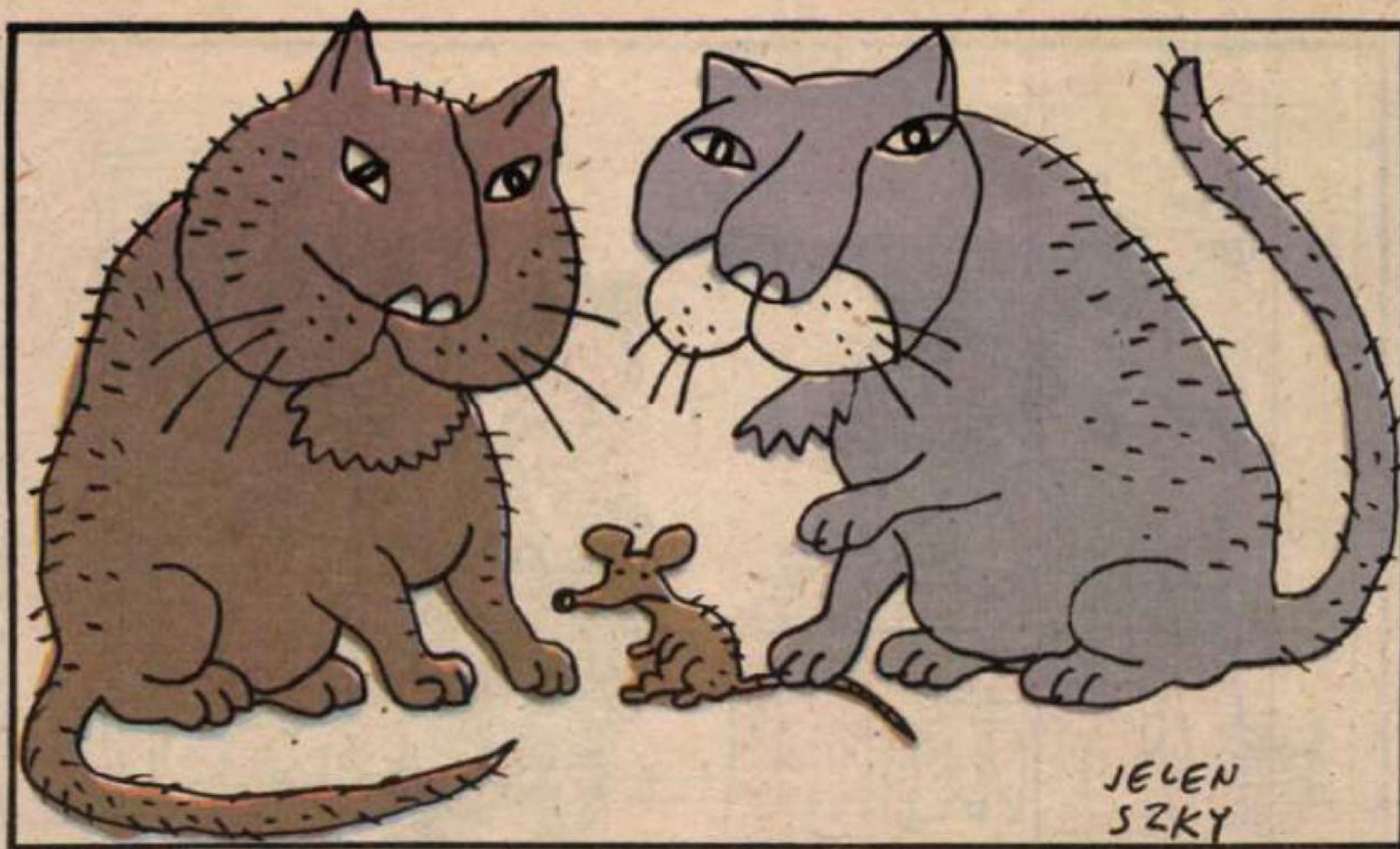
– Maga, miniszterkám nem tudhassa aztat

Hibázhat ennyit egy miniszter? IGEN, DE NEM ENNYI IDŐ ALATT!

– Gorbacsov elvtárs! Nem a hitelezők! Valami gazdasági kitüntetésről van szó, a peresztrojkáért...

– Elmúltak már azok az idők, párttitkár elvtárs, amikor a pozíciója miatt mindig elengedtük!

– Ne menjen be, ha jót akar, még folyik a „hatpárti" egyeztetés...

Az Antall–Pavlov találkozó summája:
EZEK MÁR
NEM AZOK A RÉGI PAVLOVI REFLEXEK...

ADAT-VÉDELEM

– Vegyünk példát a japánokról! Ők állampolgáraikat a jobb hüvelykujj lenyomata alapján tartják nyilván...

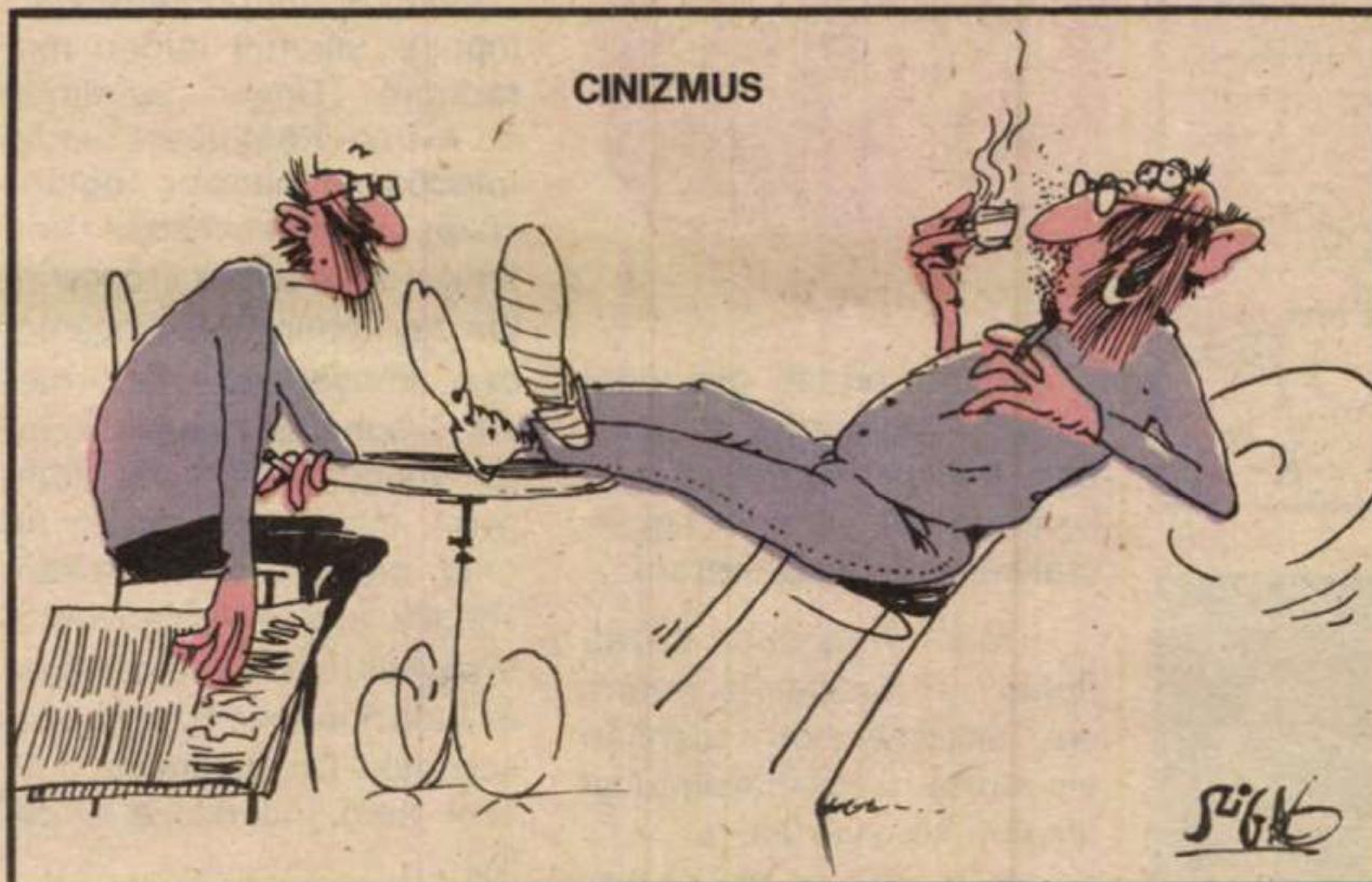
– Nem jó... Hogyan tudnánk mi nyilvántartani azt a rengeteg kétbalkezest?

KORMÁNY-ÜLÉS

– Mi szivárgott ki?

– Benzin...

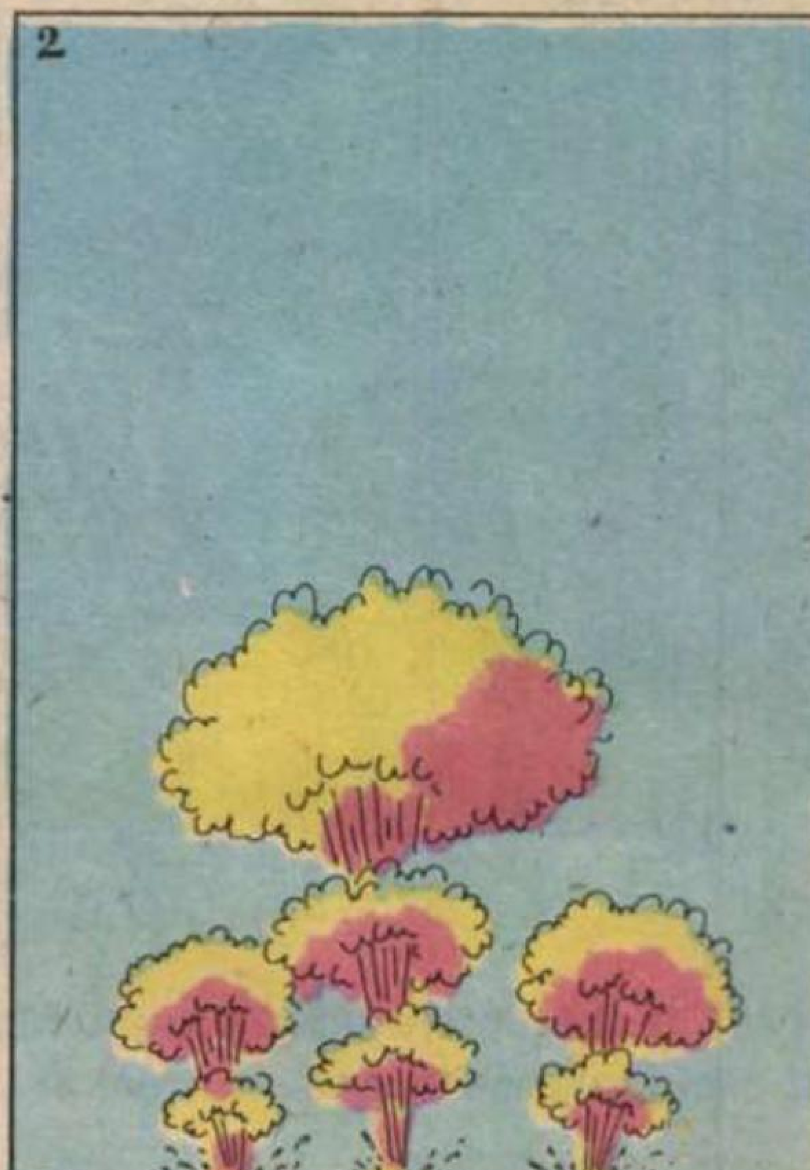
CINIZMUS

– Ha ez a Torgyán nem lenne, ki kellene találni...

A Gallup Intézet jelenti:
Gorbacsov továbbra is népszerű
VIGYÁZAT, NEM VILNIUSBAN,
HANEM BUDAPESTEN!

Láb-jegyzet

Miért állnak nálunk rosszul a dolgok?

Miért nem áll semmi sem szilárdan?

A válasz egyszerű.

Kevés a láb. Vagy túl sok. Sehol sincs belőle pont annyi, amennyi kellene.

Panaszolja a független kisgazdák szószólója, hogy a pártja – egy lábon áll. Csak a parasztságra támaszkodik. Sürgősen két lábra kell állnia. Falusi, városi munkások, értelmiségiek bevonásával.

Míg a kisgazdáknál kevés a láb, a szociáldemokráciánál – túl sok. Öt-hat. És a lábfejek nem nagyon mutatnak egyirányba. Így aztán persze hogy nehéz előbbre jutni.

De nemcsak pártoknál, mozgalmaknál okoz gondot a lábak száma.

Nyilatkozik a minisztériumi főfő. Szerinte sürgősen változtatni kell azon, hogy hazánkban az energiaellátás két lábon áll. A jövőre nézvést is az volna a megnyugtató, ha három lábon állna.

És kevesli vagy sokallja a lábak számát a színház, az egészségügy, a cipőipar, a közlekedésrendészet és így tovább.

Az ember csak kapkodja a fejét!

Hát mégis, mennyi láb kellene?!

És mintha csak a kérdésemre válaszolna, felordít mellettem Átlagpolgár János:

– Hé! Odafent! Nem veszik észre, hogy mind az én lábamon állnak? Szálljanak már le a tyúkszememről, a szentségit!

(kürti)

TERJED A MŰTÁRGY HAMISÍTÁS

– Persze, hogy csak ez az egy darab van belőle!

GAZDASÁG... GAZDASÁG...

– Ilyen borostásan nem mehet be, még elriasztja a külföldi tőkét!

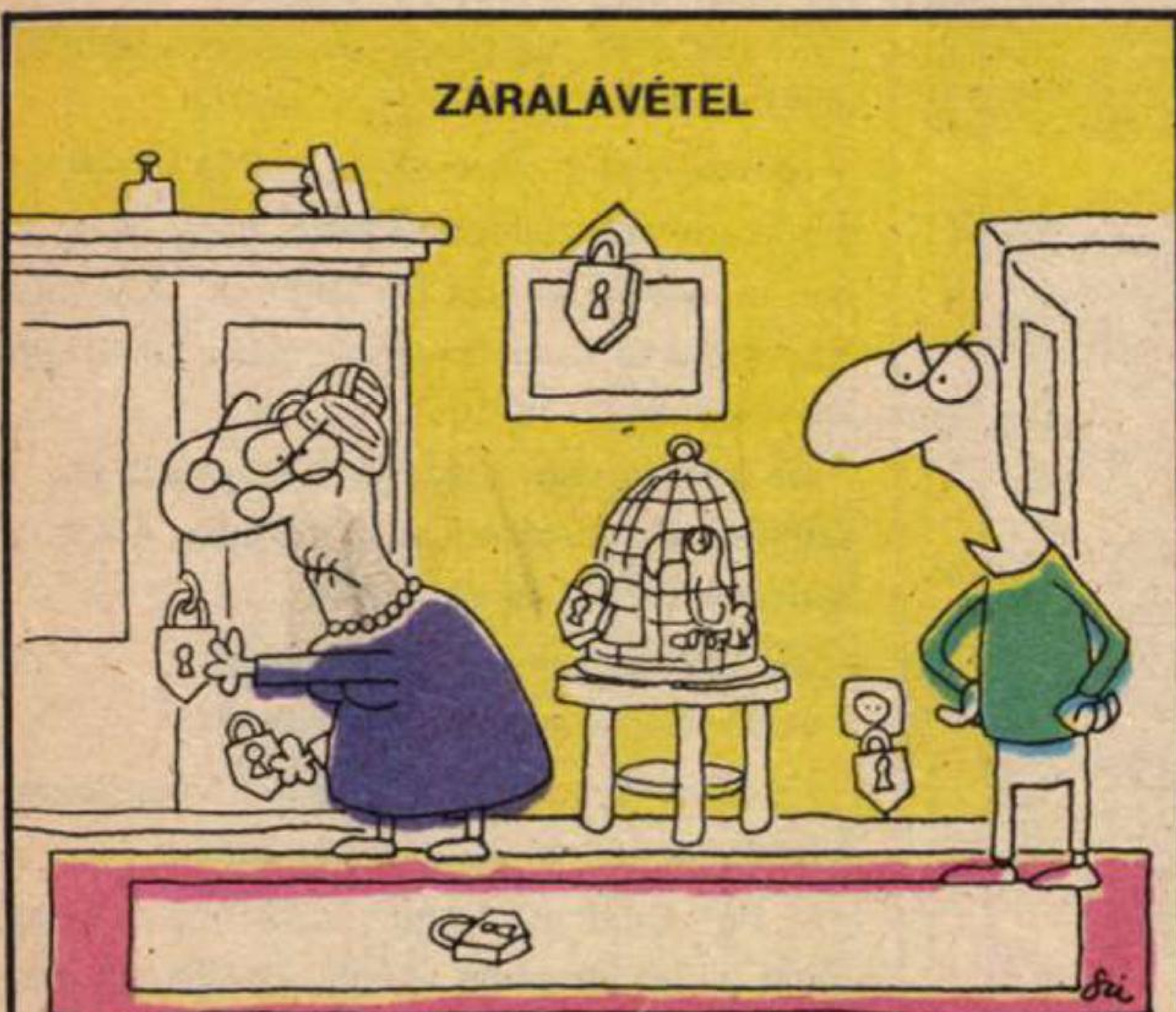
PROFITORIENTÁLT SZEMLÉLET

GAZDASÁGI INTÉZKEDÉSEK MARGÓJÁRA
ÁREMELÉS KÖZBEN JÖN MEG AZ ÉTVÁGY!

ERŐMŰVITA, AVAGY:
ERŐS MŰVITA...

ZÁRALÁVÉTEL

– Fiam, gyere gyorsan! Anyád már megint vagyonügynökségnek képzeli magát!

FUCCS

A múlt kedden gyanútlanul ögyelegtem az aluljáróban, amikor váratlanul nyakonragadott Pentele, gyermekkori snóblipartnerom.

– Miért vagy ilyen búvalbélelt? – taszajtott rajtam egy akkorát, hogy kishíján elsodortam vagy háromtucat alkalmi könyvárust.

– Tudod, a növekvő infláció fordítottan arányos a humorérzékemmel – tápászkodtam fel könnyedén, ám Pentele félbeszakított.

– Éppen erről akartam beszélni veled – porolt le előzékenyen, majd gondosan odatámasztott engem a legközelebbi oszlophoz. – Itt az ideje annak, hogy ismét közös vállalkozásba fogjunk!

Hála a műmárvány oszlopnak, sikerült talpon maradnom... Ugyanis az elmúlt öt évben Pentelével eddig mindössze hatszor fogtunk közös vállalkozásba. Voltunk már maszek fröccsöntők egy kőbányai kiskocsmában, kónyabajszú őstermelők a kunsági homokon, ingatlanügynökök a Hortobágyon, nyitottunk magyar filmek moziját Mátészalkán, voltunk nyoszolyólányok a megyéspüspök esküvőjén és kalózkiadói a Sztálin-összesnek. De valahogy egyszer sem jött össze a dolog...

– A te eszeddel és az én tőkémmel végre megtollasodhatnánk – cirógatta meg lapockáimat Pentele, s e szavain kénytelen voltam elcsodálkozni, mivel ezeddig bizony fordítva volt a dolog. Ő adta az ötleteket és én rohangáltam bankhitelekért.

– Mégis, mire gondolsz? – vontam ki óvatosan maradék lapockáimat barátom bűvköréből.

– Ezt most az egyszer neked kell kitalálnod – igazította helyre válltöméseimet Pentele.

– Nyissunk legott egy fogyókúraszalont! – vágtam ki szinte azonnal az aduászt.

– Túl van beszélve – csapott a tenyerembe az egykori snóblikirály. – Mindenesetre holnap azért telefonozz...

Szólt, s váratlanul eltűnt a tökmagárusok színes forgatagában.

Másnap reggel éppen kávémat kortyolgattam, miközben unottan böngésztem kedvenc napilapom címoldalát. Majd váratlanul félrenyeltem és kishíján megfulladtam. Remegő kézzel tárcsáztam Pentele hétjegyű hívószámát.

– Olvastál az újabb áremelésekről? – hörögtem lila fejjel a telefonba. – Fuccs a fogyókúraszalonunknak...

– Aztán meg miért? – sopánkodott bele a fülembe Pentele.

– Mert ezt a bombaüzletet is elhalászták előlünk. Össznépi fogyókúraszalon nyílik....

– Ne búsulj, pupák! Látod, haraptak az ötletedre – vihogott két aprót a barátom. – Egyébként se ment volna a dolog.

– Hogyhogy? – hüledeztem együtt a kávémmal.

Pentele belenyihogott a dobhártyámba:

– Mert momentán nincs egy árva vasam sem...

Walter Béla

– Negyven évi terror sem tudott munkára fogni. Most a demokráciában ne ajánlgasson nekem munkát...

VIGYÁZAT! „LÉPCSŐ”!

Egyszer volt – no, de hol nem volt?! – néhány „okos” ember. Mentségükre legyen mondva, ők is normális gyerekként jöttek a világra, csupán későbbi kóros kinevezések szövődményeiként lettek azzá, amivé. Eztán már egyszerű a képlet: „– kis ország, kisokosok, nagy marhaságok; azaz, közismertebb néven dialektikus materializmus”!

No, ezekben az okos emberekben égett a tettvágy: – semmi nem jó úgy, ahogy van, csak úgy lesz jó, amivé tesszük! Történt, hogy valami fatális véletlen folytán tudomást szereztek holmi vízi energia, vagy mifene létezéséről. Ha már víz, akkor oké! Ez az ő ételemük. Ha a biztosító „otthon” van a lakásban, akkor ők is „fejek” a vízben! ...(vagy víz a fejekben?) Mindegy, ebben a kérdésben majd csak konszenzusra jutnak az agysebészek és az urológusok!

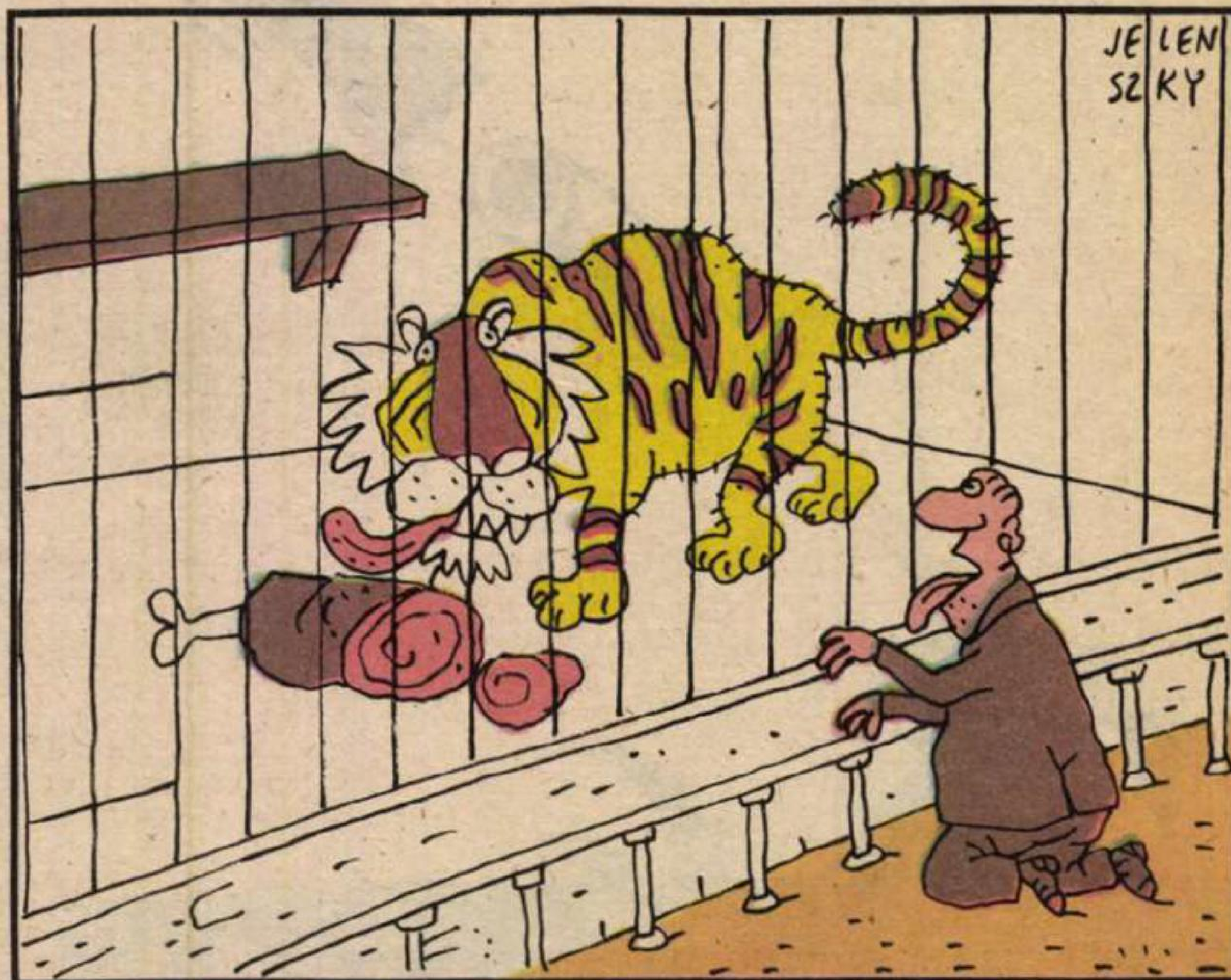
No de, – hogy egyik szavamat a másikba ne öltsem – éppen a „kis lépések” időszakát éltük. Magyarán mondva; jöttünk lefelé a felemelkedés lejtőjén! Nem rohanva, nem kapkodva, hanem komótosan fokról fokra, azaz „lépcsőzetesen”. Már szinte majdnem minden lépcsőzetes volt (munkakezdés, áremelés), csak a Duna folyt – úgymond „laposan”. (Ki is lógott a sorból!) Mivel a dolgok ilyetén való folyása nem volt elvszerű, megszületett a korszakos döntés: „– Demokráciát a népnek, vízlépcsőt a Dunának!”

Persze, ez a döntés is olyan volt, mint a Duna vize: – nem volt egészen tiszta! Mérföldkőnek szánták, – botránykő lett! Mivel létkérdéssé sohasem válhatott, elvi kérdést csináltak belőle. A monstrum nőtt, növekedett, (mint az államadósság) s ahogy mélyült az új meder, úgy fulladt belé egyre több pénz. Nem édenkert nőtt körülötte, hanem vita. Magyaros vita, olyan „sárdobálós”.

Egy szó, mint száz; sok a baj a „lépcső” tisztaságával. Ideje lenne már tenni valamit!

Le kéne söpörni! ...(talán még a térképről is!)

Bodnár Gyula

HAZÁNKBA LÁTOGAT A SVÉD KIRÁLY
EGY SVÉD KORONA MÁR TUTI!

– Természetesen hitelkártya helyett elfogadunk kitöltetlen lottószelvényt is!

MEGETTE MÁR AZ EHETIT?

– Azért is lesz öttalálatom!

A valutaüzéreknek öltözött Váci utcai szelvényárusok a megmondhatói: hála a hónapok óta halmozódó nyereményalapnak, lottóőrület tartott lázban valamennyiünket.

Most már hiába is titkolnám, nekem speciel óriási szerencsém volt a múlt szerdán. Ugyanis Pócsmegyeren a dugidollárjaimért sikerült szereznem két darab biankószelvényt. Üldözőimet fondorlatos cselekkel lerázva éppen az utolsó pillanatban érkeztem a zöld ládikóhoz. Átverekedtem magamat a kalapjaikat rágicsáló irigytekintetű tömegen, és hanyagnak álcázott eleganciával tömködtem be az ígéretesen púposodó fémkaszniba a lottócéduláimat...

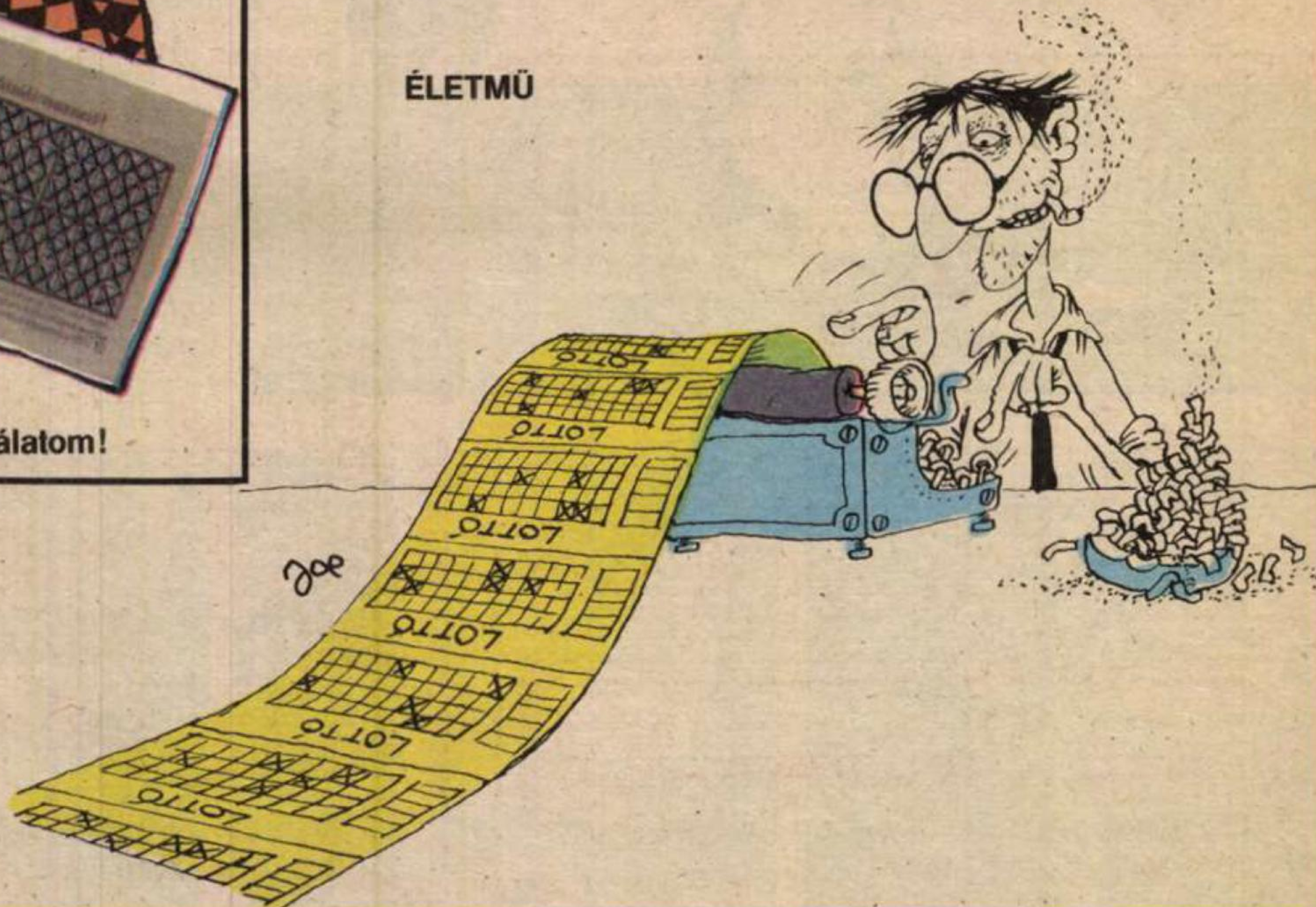
Nem azért a százvalahány millióért mondom, amelyet valamelyik honfitársam elikszelt az orrom elől, de fél perc alatt megettem a vadonatúj kalapomat!

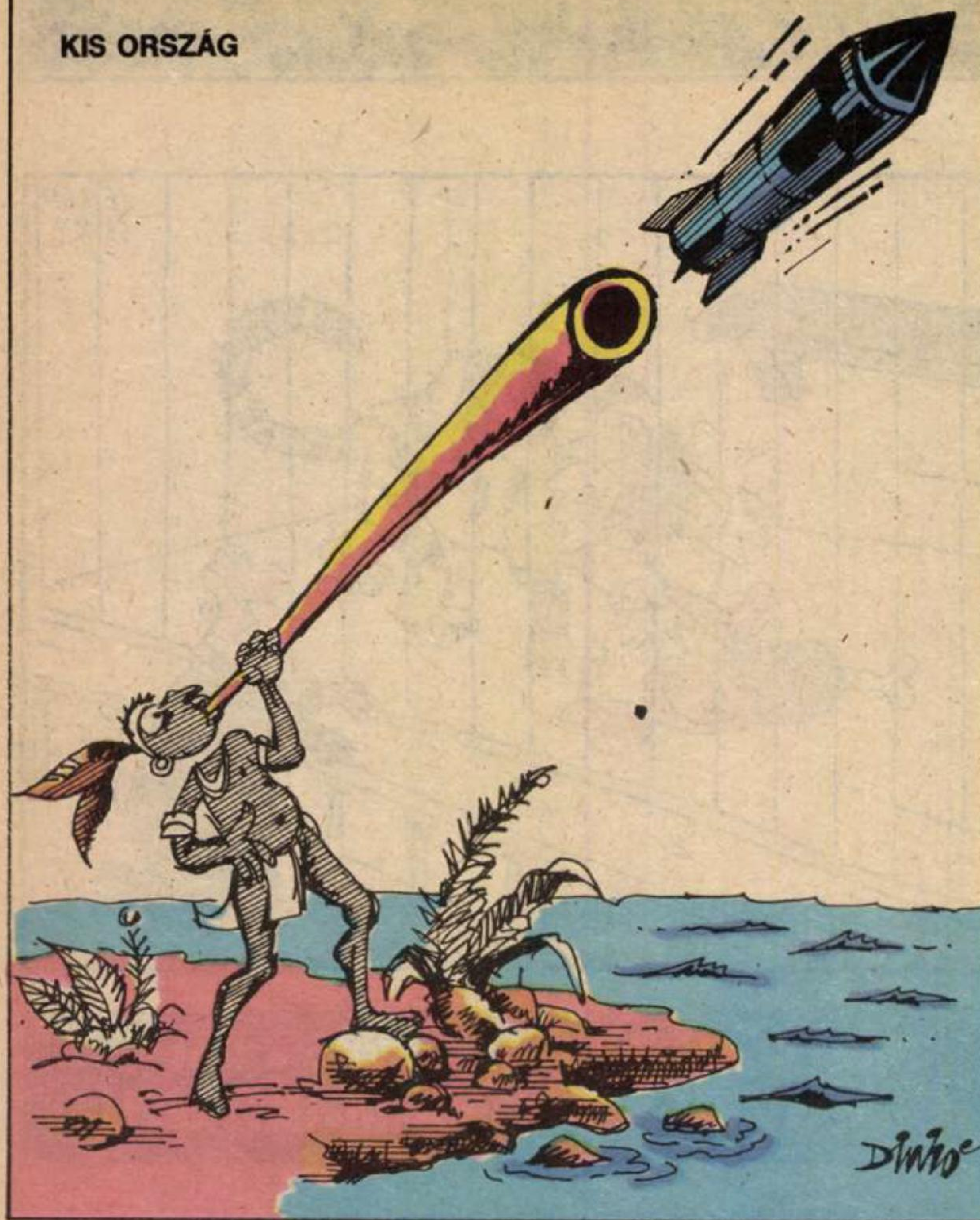
Hogy nem tetszenek elhinni?

Na, fogadjunk!

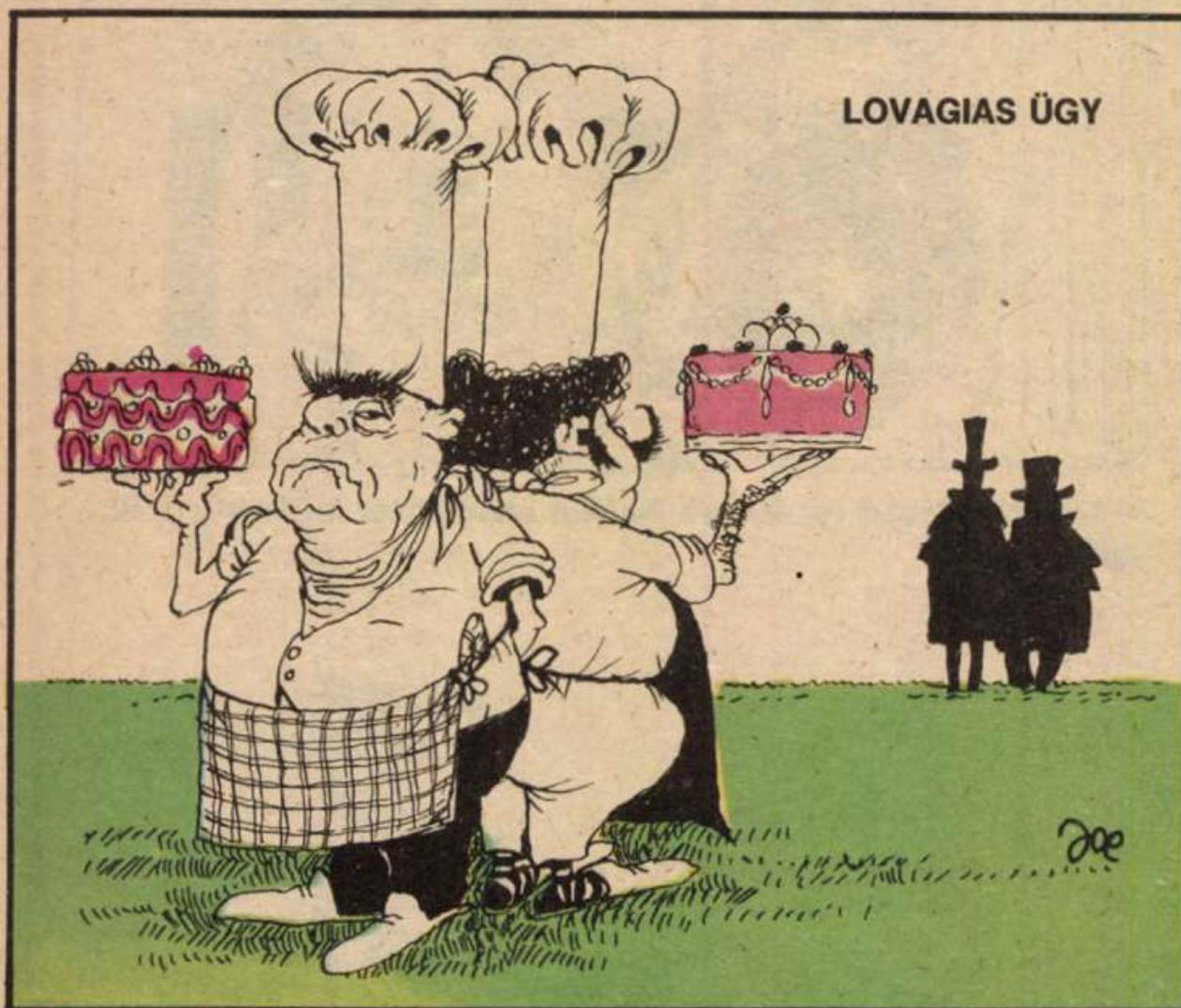
(W)

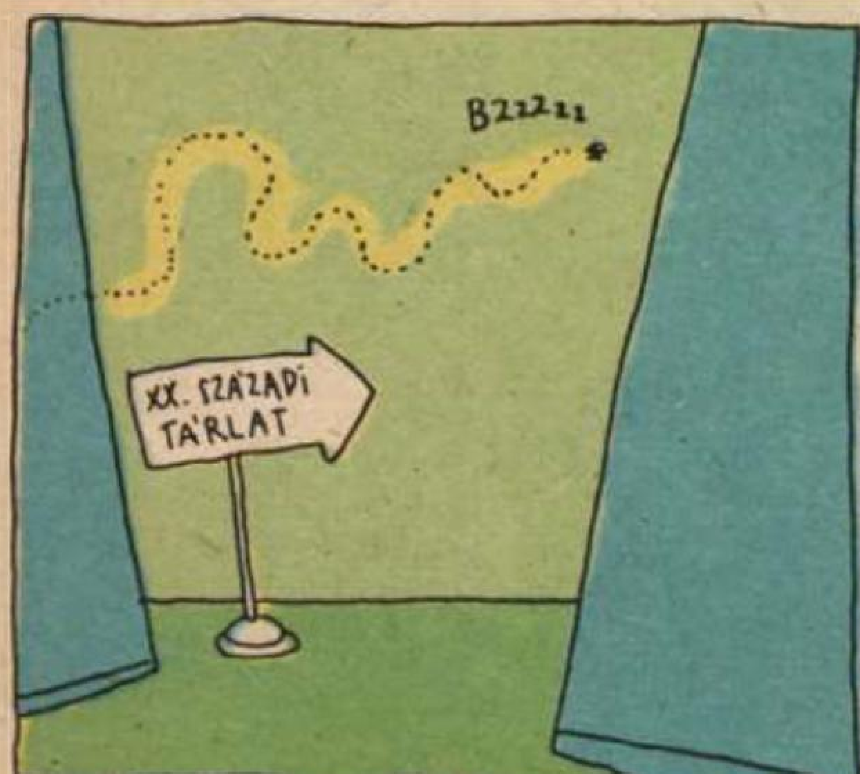
ÉLETMŰ

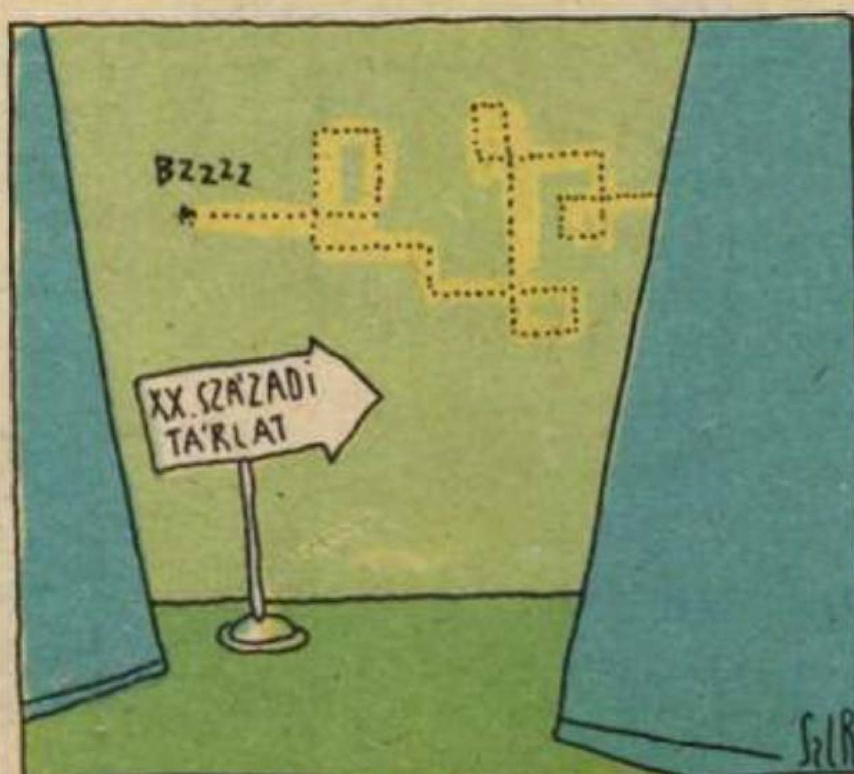

ZSENIÁLIS FAGYLALTKÉSZÍTŐ: PARFÉFENOMÉN

BLÖDLI... BLÖDLI... BLÖDLI... BLÖDLI...

IMIKE, JÖVŐNK HŐSE

Imike, ez a kis polihisztor, ez a kis Leonardo reggel héttől várja a többieket az óvodában. Fontos feladata van. Amire képtelenek a túlfizetett, lusta óvónők, akik a szüntelen pénzszámolgatásban leszoktak a gyerekekről, azt pótolja Imike. Szüntelen kísérletező kedve, kis szituációs gyakorlatai arra szolgálnak, hogy elkényeztetett kortársai ne valami csalfa álomvilágba nőjenek fel, hanem legyenek tisztában a helyzetükkel.

Néha úgy indul a nap, hogy Imike privatizálja az összes játékot, és csak annak ad, aki a barátja lesz. Ha valaki nem tartaná be az egyszerű játékszabályokat, és erőszakkal elvenne valamit tőle, azt a fejlett jogállamiság alapján lefejeli. És ha ezek után a szűklátókörű óvónők nem értik meg e játék konstruktív jellegét, és rendkívül agresszíven felemelik a mutatóujjukat, hogy ejnyebejnye, Imike, akkor ő, jogos felháborodásában elküldi őket oda. Igaz a „csé"-t nem tudja még kimondani, mivel csak négyéves.

Imikének minden nap: anyád napja. Istenem, milyen figyelmes kis gyerek, azt igazán nem lehet neki felróni, hogy a többesszám jelét összetéveszti a birtokos személyraggal.

Imike mindent elkövet azért, hogy csoporttársai a videofilm-kölcsönzés alapvető kérdéseiben eligazodjanak. Munkáját nehezíti, hogy ebben a rosszul felszerelt óvodában nincs megfelelő készülék. De ő nem adja fel. Rövid kis ízelítőket mesél, aztán néha elmondja azt is, miért érdemes megnézni a többieknek. Néha azt is hozzáteszi: természetesen a Vico filmje. Érdeklődése a filmtörténetre is kiterjed. Komplett előadásokat tart. A Rambo III-at elejétől a végéig elő tudja adni. Persze, kénytelen engedni a színvonalból: és akkor bejött a Rambo aztán dzsssss-pssssss-tatatata-ÁÁÁÁÁÁÁ-öh-hö-öh. Ilyen memóriája van. Pedig milyen régi film.

Imike a társadalmi megkülönböztetés ellen is harcol. Ebéd közben kis begörbített mutatóujját be szokta akasztani a mellette ülő szájába, és maga felé húzza. Biztosan azért, mert érdekli, az is ugyanazt eszi-e. Ha a politizálás ebéd közben jön rá, megfordul a széken és köp egyet. Ez mély társadalomkritikára vall.

A keleti küzdősportok is érdeklik, amelyek köztudottan önfegyelemre nevelnek. Ezért, amíg mások macikat, babákat meg ilyen elképesztő dolgokat hoznak az óvodába, ő a kis játéknuncsakujával alszik. Talán innen erednek feltűnően magasszintű anatómiai ismeretei. Rendkívül szemléletesen tudja elmagyarázni, hogyan kell szívet kitépni. Puszta kézzel.

Van valami érzéke a színházhoz is. Fantasztikus előadásokat rendez. Ő a halott bácsi, a többiek a temetőben vannak. Akkor ő kimászik a sírból, fehér a szeme, a keze vasból van, amivel mindenkit szét tud marcangolni.

Mindezek alapján látható: Imike rendkívül népszerű. Van érzéke a public relations-höz is, mert mindennap hoz valami cukrot, csokit, játékautót annak, akit kiszemel erre a megtiszteltetésre. Mikor érte jönnek, kortársai kikísérik, és kérik, hogy másnap nekik is hozzon valamit.

Imikének talán csak egyetlen hibája van; néha beteg. És olyankor a gonosz óvónők tanácstalanok, mert nem tudják eldönteni, hogy aznap ki a büdös, ki a zsidó, ki a kommunista. Ez Imike kompetenciájába tartozik.

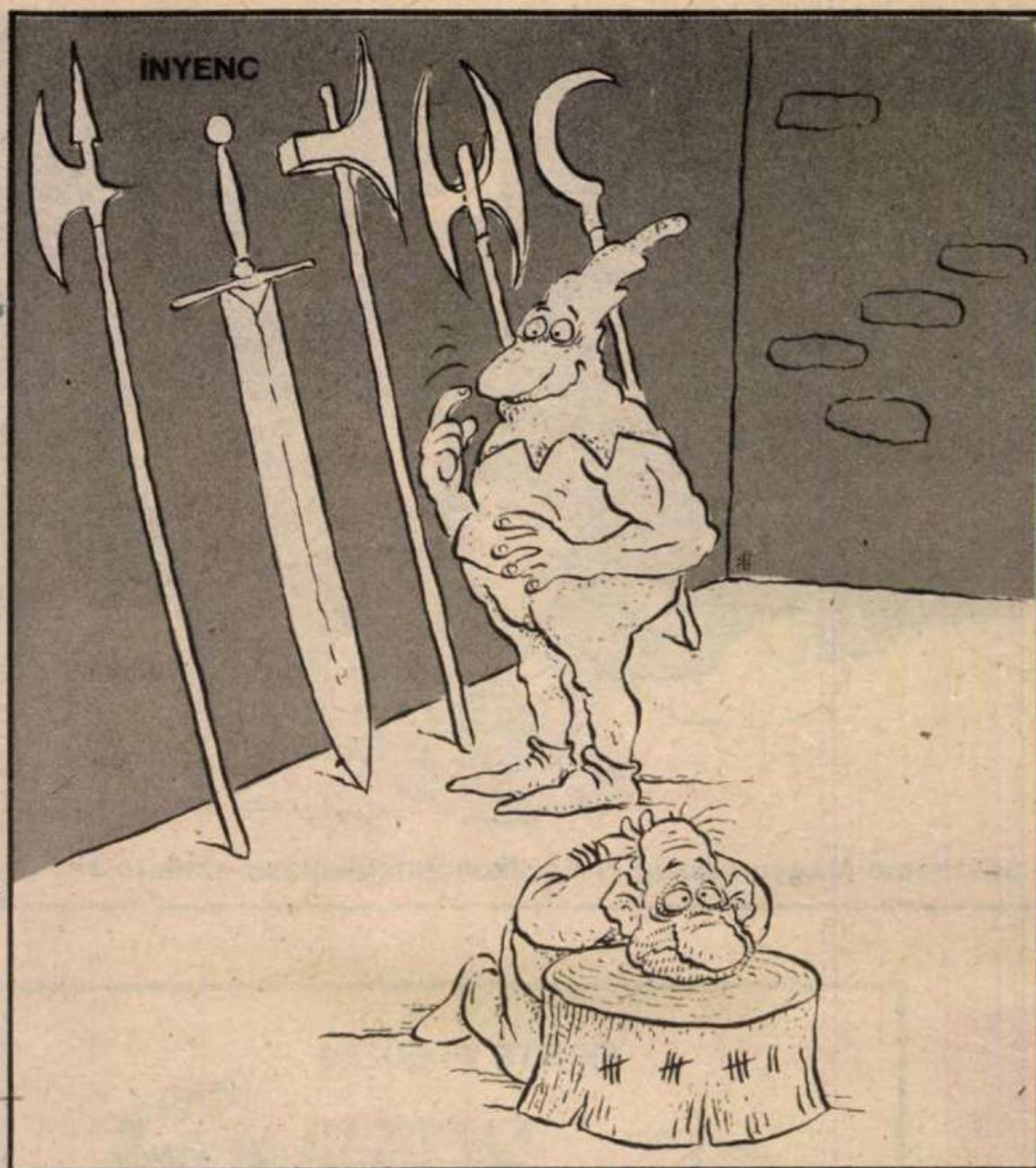
Imike anyukája kissé görnyedten jár. Lehúzza vállát az aranyláncok súlya. Ápolt és gondozott, pedig egy ilyen gyerek mellett kevés időt szánhat magára. Erről tanúskodnak műkörmei is. Csak egyetlen magassarkú cipője van, s hozzá mindig az a kék-zöld-lila-sárga-rózsaszín szabadidőruha. Erre is nagyon vigyáz, nehogy kiszakadjon a zsebe. A slusszkulcsot mindig a kezében tartja.

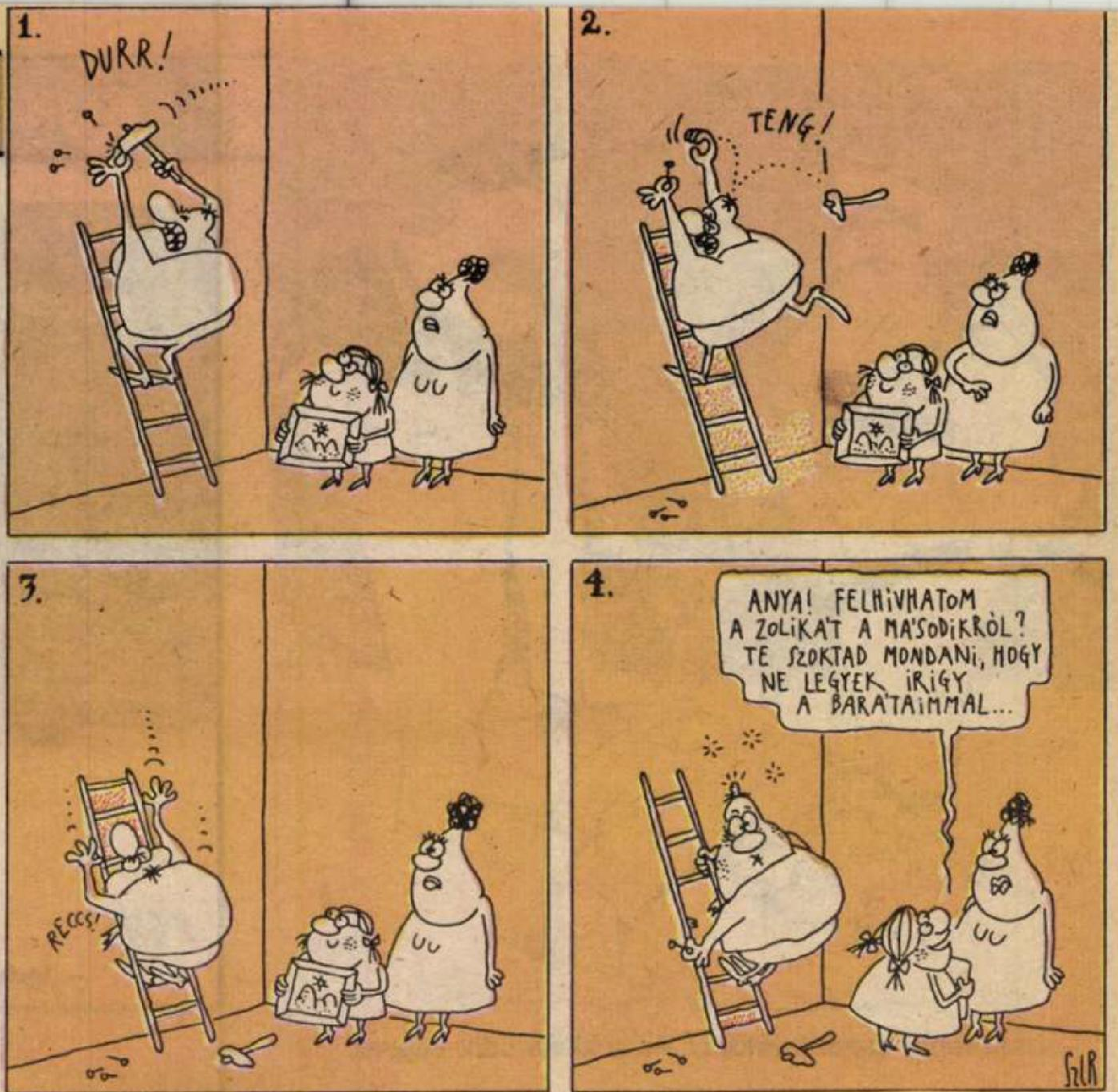
A gonosz óvónők kezdetben nagyon haragudtak Imikére. De mikor látták, hogy anyukája milyen jószívű, már nem is árulkodtak neki. Mert amikor száz forintot kell beadni, ötszázat ad, szerény mosollyal. Dobozszámra hordja a papírzsebkendőket. A karácsonyfát is ő szerezte. És ezt úgy, hogy állandóan rohan, mert oda kell figyelni az üzletére.

És Imike az ő mindene. Nem múlik el nap, hogy ne adna neki valamit. Kis legócskát, kindertojásocskát, dzsiájdzsócskát. Azt Imike mindig megmutatja a többieknek, mert nem irigy. De csak a kocsiban bonthatja ki.

A múltkor egy apatársam, nagyon begyöpösödött, konzervatív, és szerintem ki nem állhatja a gyerekeket, megkérdezte, mit csináljunk, aggódik, lehet, hogy átiratja máshová a gyerekét. Azt mondtam neki, rámosolyogva Imikére, hogy örüljön, legalább az a mulya fia megállja majd a helyét az életben.

Murányi Marcell

BESZŰKÜLT LÁTVÁNYMŰSOR: TIM-SHOW

FÁJ A FOGAM

Fáj a fogam.

Megvetem a kuruzslókat, gyűlölöm a botcsinálta doktorokat, így aztán nyugodt lélekkel bíztam rá magam a mindenható tudomány apostolaira.

Eleinte minden úgy ment, mint a karikacsapás.

A két vesém helyet cserélt egymással, ádámcsutkám lecsúszott a vakbelembe, és rendre belerúgok a villanyszámlásba.

Az állandó hányingert, szamárköhögést és búbópestist föl se veszem, csak ez a makacs zápfog ne kínozna annyira.

Mit tehettem, végső kétségbeesésemben fölkerestem Cseng-Bongot, a neves kínai természetgyógyászt.

A fürge léptű, hegyes szakállú, szigorú tekintetű emberke a világtól távol, egy majomkenyérfa belsejében rendelt, pontban az első bagolyhuhogáskor.

Már gyermekkorában eltökélte, hogy a gyógyításnak szenteli életét. A Mérgezett folyó partján talált egy kopott szőrű vakondokot, és tüstént elkezdte juhtúróval kenegetni.

A professzor nem vesztegette az időt. Beléptemkor habozás nélkül kiforgatta a zsebeimet. A szerteguruló pénzdarabok láttán arca földerült, térdre ereszkedett, villámgyorsan fölkapkodta a tíz- és húszforintosokat, és egyenként a bőre alá dugta őket.

Bevallom, alapos fejtörést okozott, hogy megértsem mágikus nyelven föltett szimbolikus kérdéseit: Szereti ön a káposztás kakast? Szokott déli verőn felnyihogni? Szed bértágítót? Közben összevissza hadonászott a kezében tartott kihegyezett bambuszpálcával, és hamarosan kék-zöld foltok borították tetőtől-talpig. Kisvártatva csettintve közölte, hogy valóban súlyos beteg vagyok, nincs egy ép porcikám, de majd ő helyrehoz.

A beléndekből, kutyabengéből és ököruszályból készült főzet megtette a magáét. Az orrom és a fülem panaszmentesen leszáradt, és nem nyihogtam fel többé déli verőn, csak hajnaltájt, ha eszembe jutott, hogy Megmentőm nem éri be falsul pengő magyar forinttal.

Szerencsére a professzornak a kisujjában volt az ősi medicina, minden csínja-bínja. Kétnaponta vasalásra járok hozzá. Asszisztense, egy sanghaji szabósegéd, érti a dolgát. Szertartásosan lóbálja fel-alá a megtüzesített jószágot, és minden kezelés után valóban megkönnyebbülök.

A rómaiaktól ellesett Tóga nevű gyógytorna abból áll, hogy kényszerzubbonyba göngyölve le-föl kell görögnöm az Adóhivatal lépcsőin.

Kiegészítő terápiaképpen esténként hosszú fejezeteket citálok De-Bil, a nagy keleti gondolkodó Az egér, a patkány és az árrés című bölcseleti munkájából.

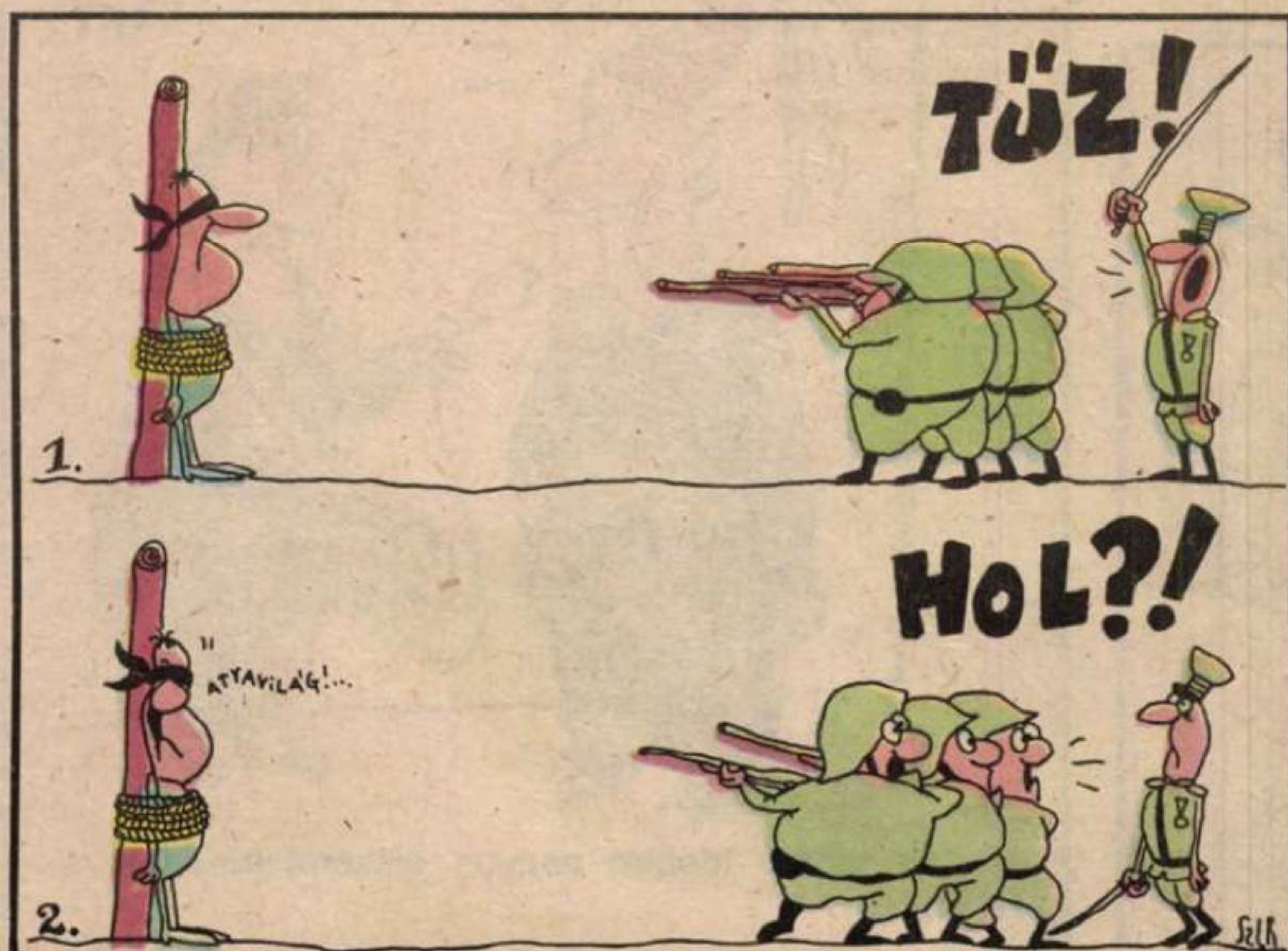
Testestül-lelkestül azon vagyok, hogy betartsam a professzor utasításait. Záráskor elbújtam az Állatkertben, és rövid kézitusa után kitéptem néhány szálat az oroszlán sörényéből.

Csakhát továbbra is fáj a fogam, sőt, mintha még jobban hasogatna, és a képem is földagadt rendesen.

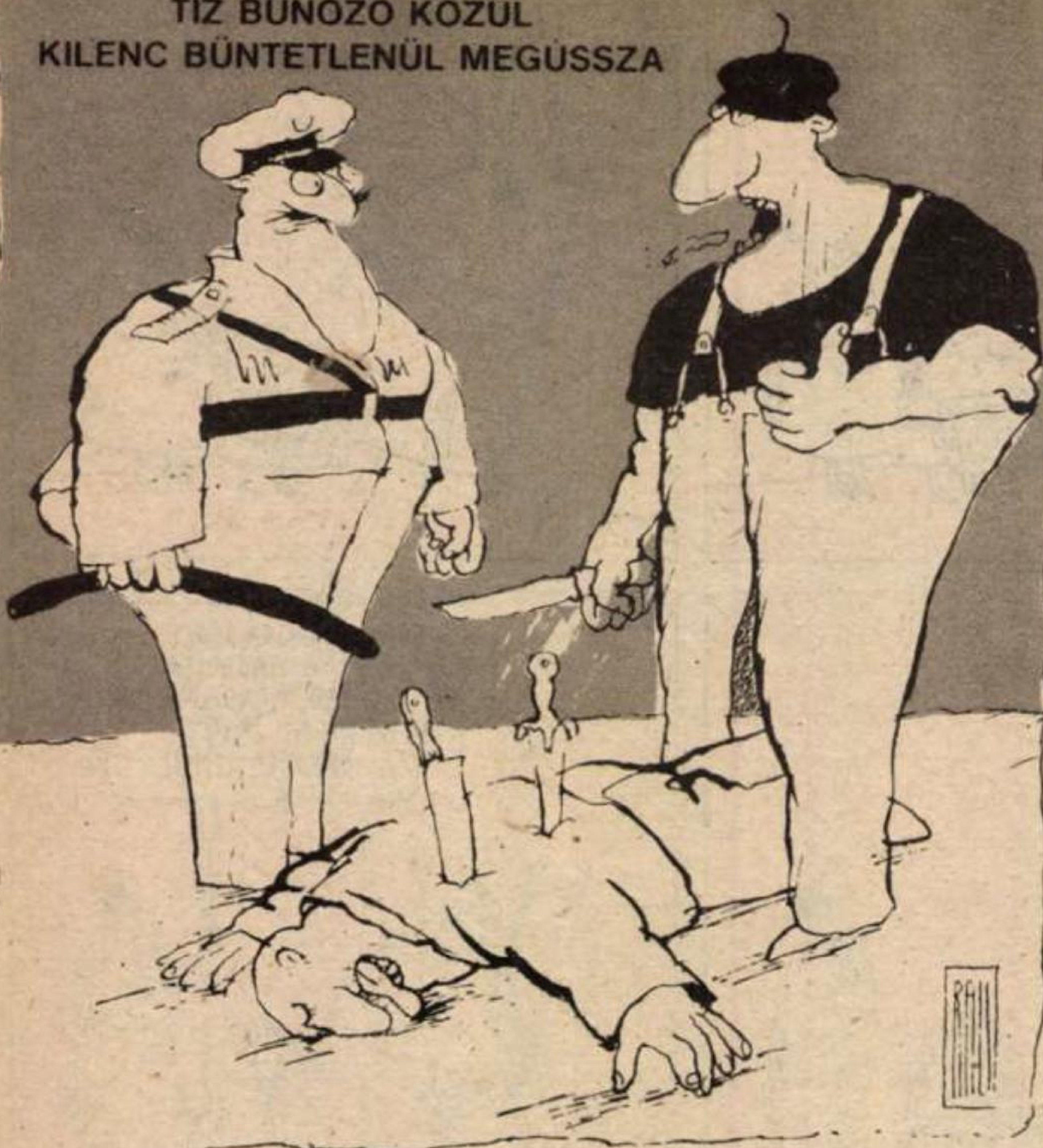
– Cseng-Bong? – kérdezte legutóbb a tiszteletreméltó professzor, és kivert a veríték, mivel tegnap vittem be a zaciba a család utolsó aranygyűrűjét. A professzor, mintha csak kitalálta volna, miféle gondolatok rajzanak időközben kissé felcsúcsosodott koponyámban, elővette a pálcáját, és sámánisztikus szavakat ordítozva elkergetett.

Kioldalogtam, és halálfélelemmel vegyes irigységgel sokáig bámultam még a fa körül táborozó embertömeget...

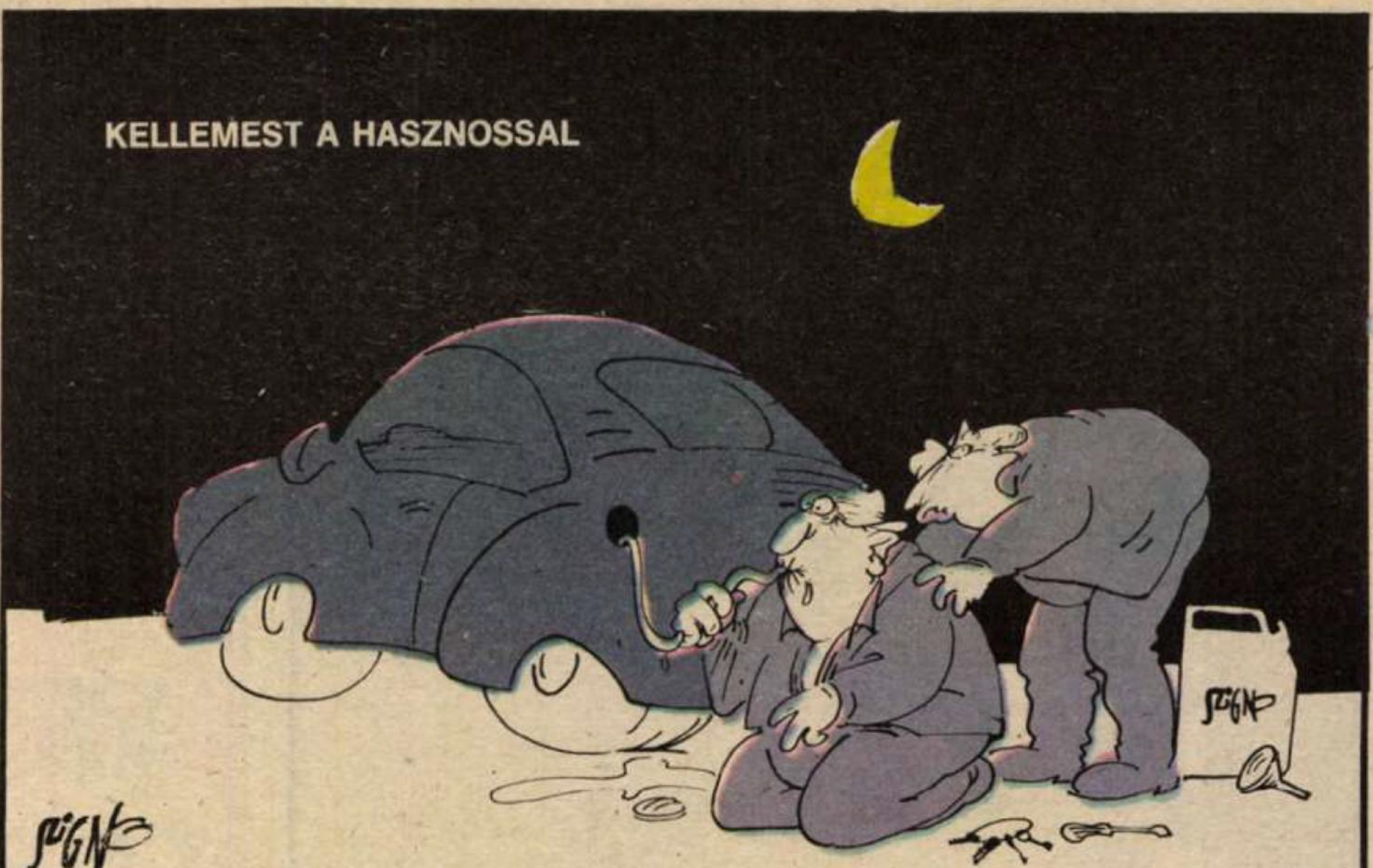
Adamecz

– Nem tehet semmit főtörzs, én a kilencedik vagyok...

– Igazán áttérhetne Magyarország is az alkoholmeghajtású-motorokra...

MINDIG ÍGY KEZDIK!

Előbb adatokkal, tényekkel győznek meg, hogy tarthatatlan és tűrhetetlen!

Aztán meggyőznek arról, hogy haladéktalanul intézkedni kell. Rendelettel, új szabállyal, a régi törvény módosításával.

És amikor ehhez tapsolok, kihasználják, hogy nem tudom fogni a zsebem.

Most a szerencsejáték van terítéken.

Ki ne háborodna fel, ha hallja, olvassa, hogy például a kaparóssorsjegy-őrület idején százmilliókat csakliztak el a szervezők. Hogy százával működnek országszerte illegálisan félkarú banditák, és más pénznyelő automaták. Hogy még külföldi tőkével is...

Nem vitás, le kell csapni rájuk!

És le is fognak csapni.

Rám!

A szerencsétlen ultisra!

Pedig az ulti csak félig szerencsejáték. Hiába rossz a lapjárás, a jó zsugás fele annyit veszít, mint a pancser. Hosszú távon kiegyenlítődnek a monetáris állapotok.

Lelki szemeimmel már látom, hogy szerda délutánonként – ilyenkor jön össze nálam a parti – nem hárman ülünk majd az asztal körül. Ott lesz egy negyedik is. Egy állami ember.

Nagy keservesen megcsinálok, mondjuk, egy piros betlit. Ez nálunk hat forintot ér, minthogy ötvenfilléres alapon verjük a blattot. Amikor söpörném be a zsákmányt, átnyúl egy kéz, levesz a kupacból két forintot. Adó gyanánt. A költségvetésnek.

Kaszál minden játszma után az állami ember.

És nyugtát ad, és könyvel, és feljegyzést készít, nehogy az évi jövedelembevallásnál valamelyikünk blicceljen.

Percenként töri meg a játék folyamatosságát!

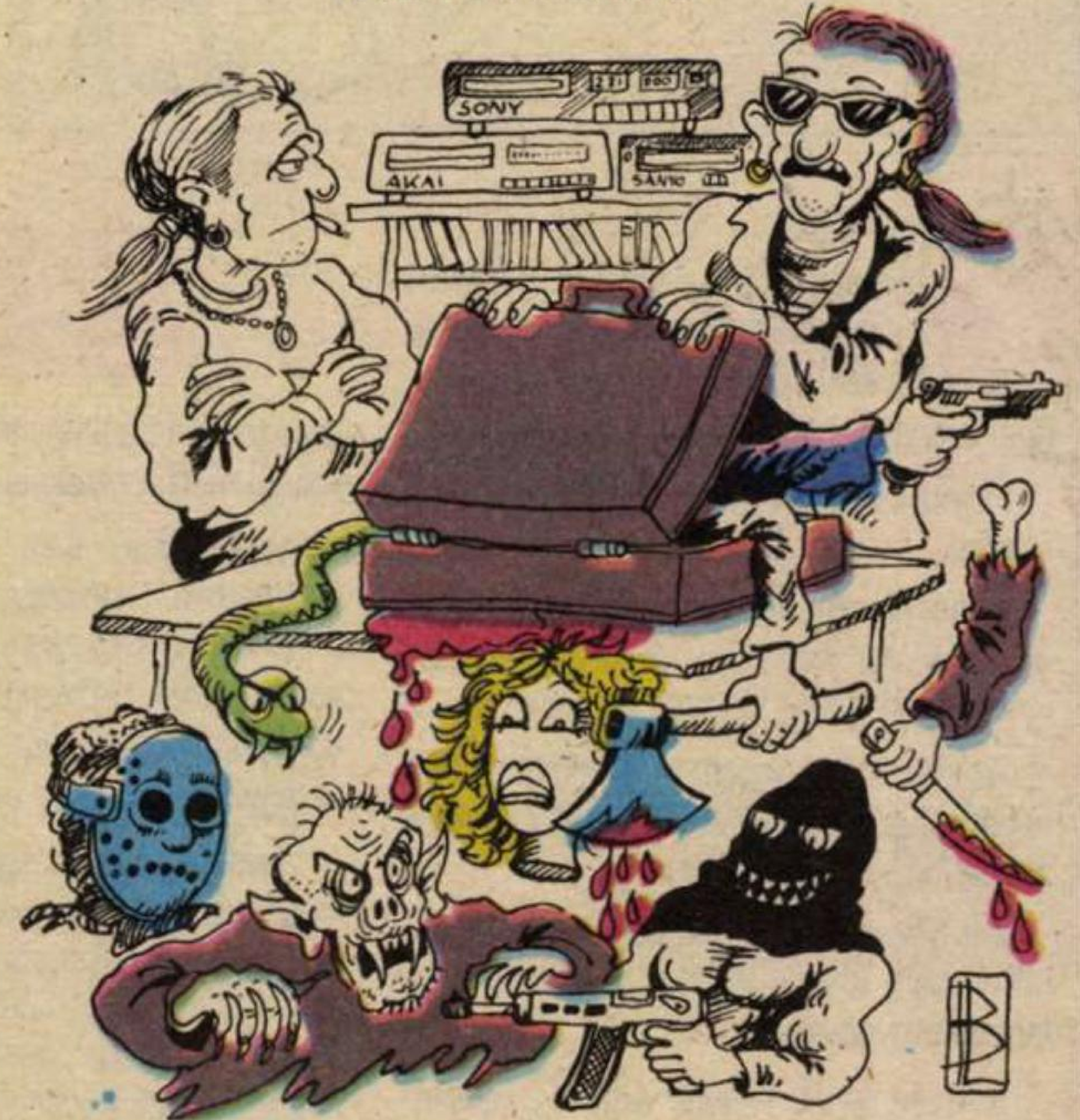
Lila lesz a fejem, ha arra gondolok, hogy a feleségem, amilyen jószívű, majd neki is főz feketét!

Amihez ő két cukrot kér!

Ha ez tényleg így lesz, átállok a félkarú banditák oldalára!

Nekik azért mégis csak egy karjuk van!

KÜRTI ANDRÁS

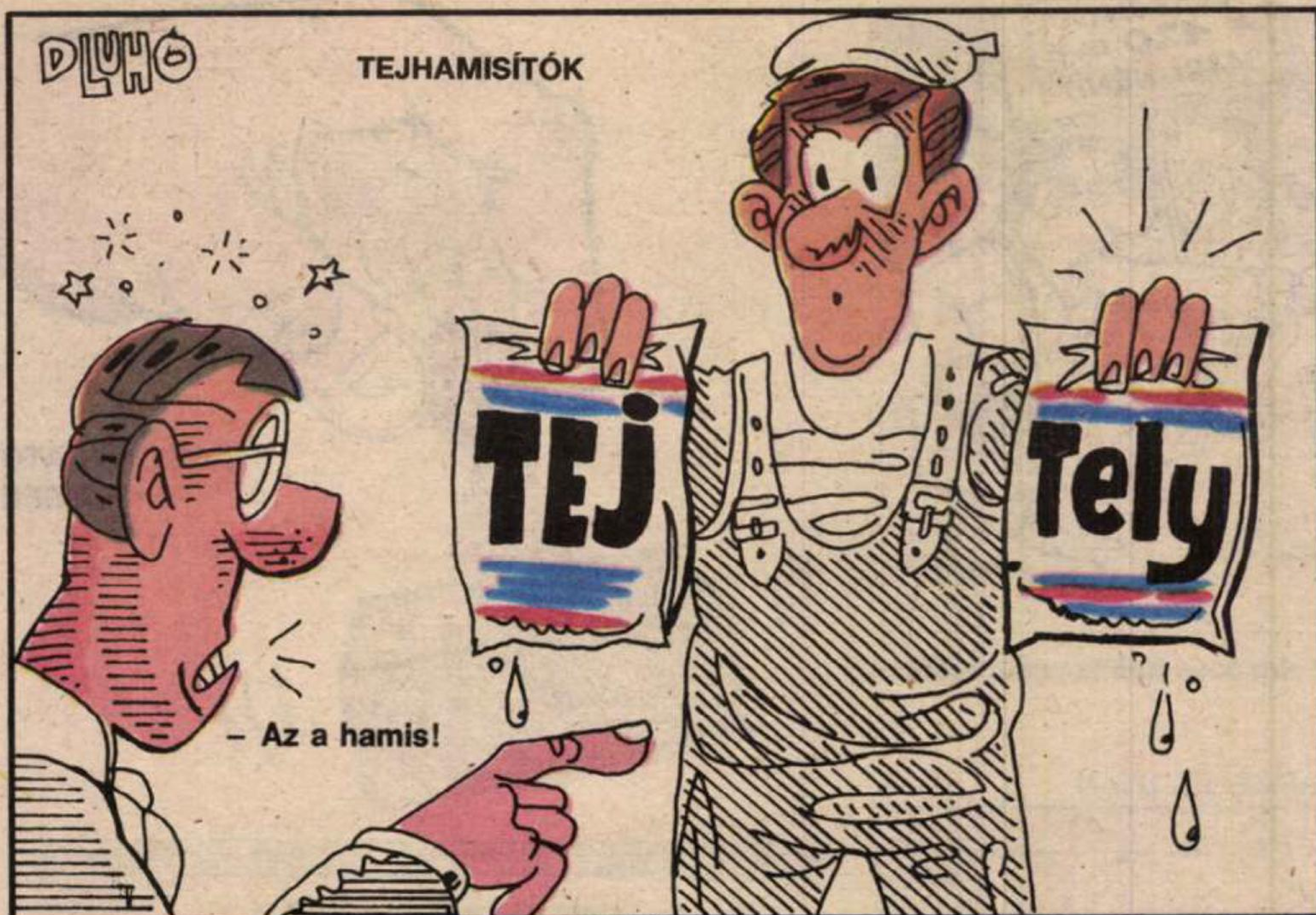
– Hoztam egy kis átmásolni valót...

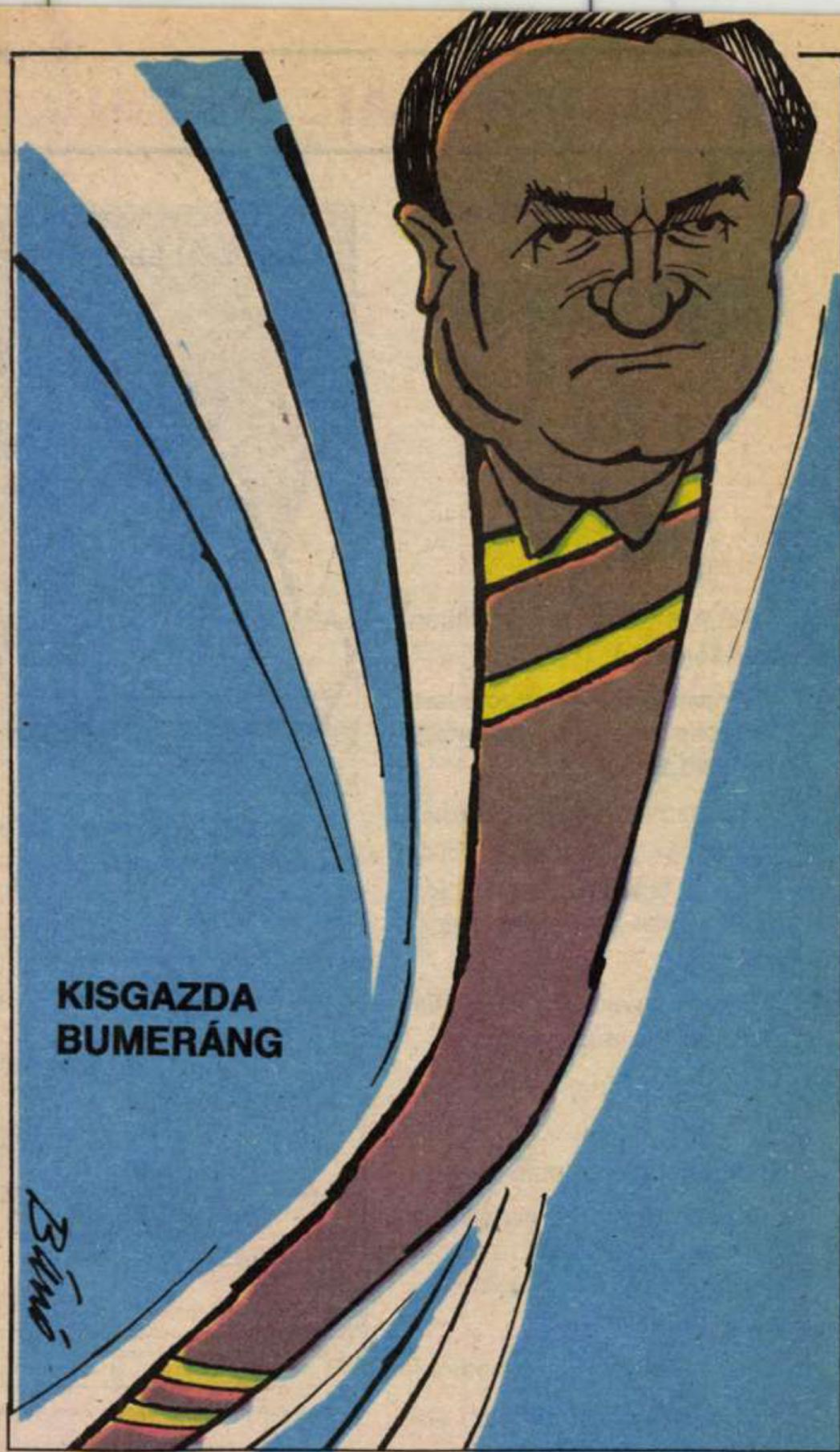

– Biztos úr! Bemutatnám az ügyvédeimet...

– Az utóbbi időben nagyon elszemtelenedtek a bűnözők!

HOGYAN ÁLLUNK, GAZDURAM?

Imádom a falut! Főleg így tavasszal, amikor bimbóznak a gerlicék, zöld lombot hajtanak a vemhesüszők és kiverik a legelőre a déli harangszót. Amint látják, én falun otthon vagyok. Különösen a föld szagát szeretem eső után. (Ezt a mostani szagot speciel nem, mert most zuhog és a sertésól „levét" mossa a lábam elé.)

Itt állok – hónom alatt az általános mezőgazdasági összeírólapokkal – özvegy Maradék Jánosné (született Alig Mária) nádfedeles kicsi házának kapujában és nyomom a csengőt, mint frakcióvezető a napirend előtti szöveget. Cudar hideg az eső,. ..de végre! Nyílik az udvar végében az együlékes Mariska néni!

– Eltévedt, lelkem? – kérdi kedveskedve, miközben két hatalmas komondor társaságában botorkál a kapu felé.

– Összeírni jöttem, drága Mariska néni! – rebegem vacogva.

– Ha inni jött lelkecském, a kocsma két utcával arrébb van. Ne rázza a fejét, én jobban tudom! Krisztusban boldogult Jánosom is ott rúgott be nap mint nap!

– Azt jöttem összeírni Mari néni, hogy mije van?! – ordítom, mert most jut eszembe, hogy Mari néni nagyot hall.

– Akkor a doktor úr kűtte, ugyi? Van magas vérnyomásom, gyomorfekélyem, lúdtalpam, visszerem, aranyerem, de már két napja nem szaggat a derekam!

– Mari néni! Engem az érdekel, hogy hány tyúkja van!

– A fiamnak van lelkem! Annak szok' lenni három, négy „tyúkja" is. A kendermagos hajú, az egy hete tojt neki egy húszszázalékos tartásdíjat.

– Saját tyúkja nincsen, Mari néni?

– Az nincs neki lelkem, ő mindig csak a más tyúkját...

– Hagyjuk a fiát Mari néni, engem maga érdekel!

– Maga érdeklődött lelkem a baromfiak iránt! Tán csak nem népdalt jött gyűjteni! Mer' hát nótát azt tudok, de jószág, az itt nincs! Az én portám fiam, az „reformporta"!

– Mariska néni drága, hogy értsem ezt?

– Úgy lelkem, hogy már oda a múltja, nincs jelene, csak a jövője bizonytalan!

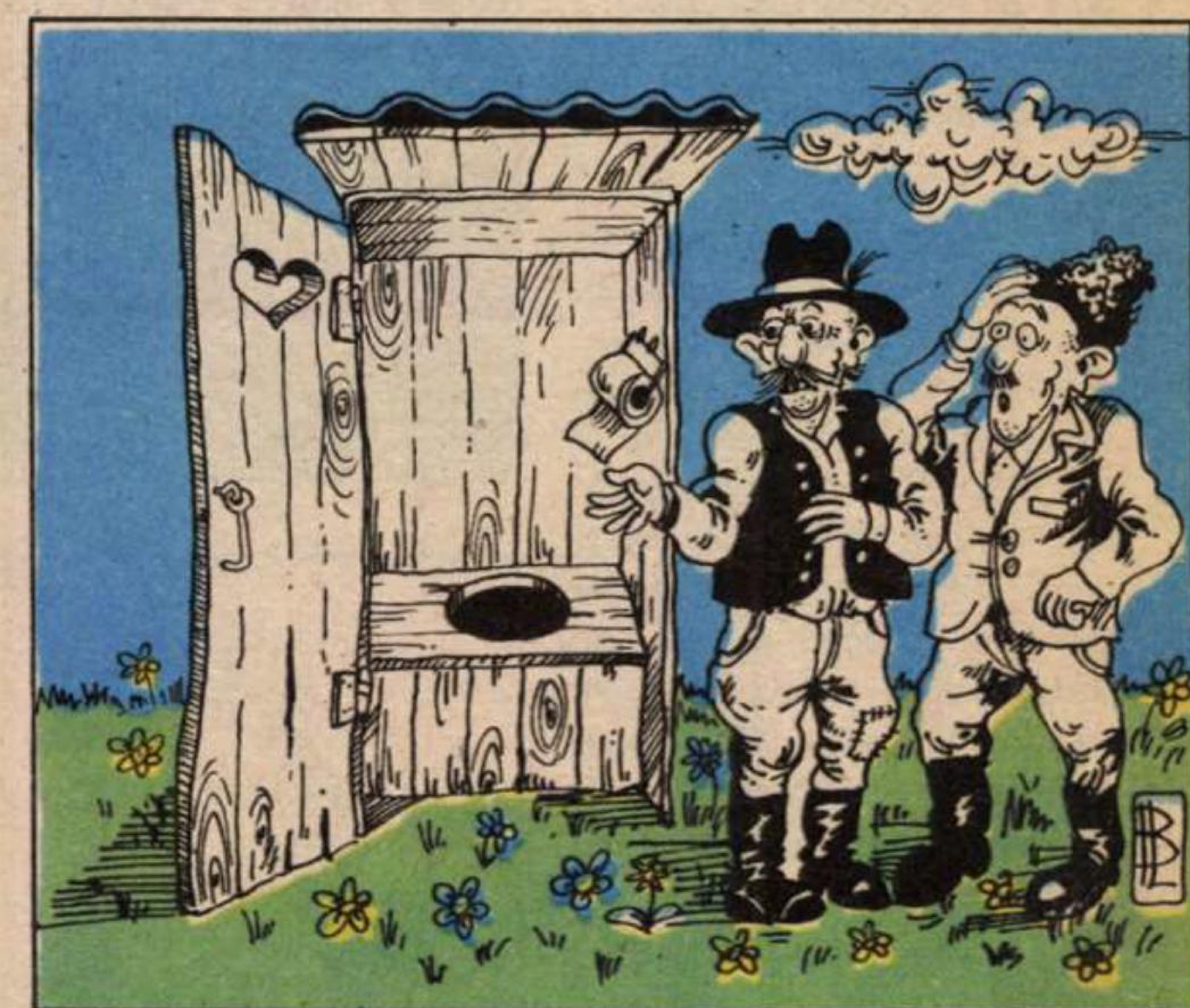
– Mari néni! Nem mehetek el úgy, hogy valamit ne írjak össze! Legalább egy nyomorult csirkéjének lennie kellene!

– Az tényleg volt fiam! Tegnapig!

– Megfőzte paprikásnak?!

– Főzte a fene! Éhenhalt!

Bodnár Gyula

– Most tudtuk meg, hogy itt is álcázott atomtöltetet tároltak...

Drasztikusan drágultak a karók és a földmérő – nadrágok!

Egyenesen az égbe

Amerre csak nézek itthon, nyelvkönyvek!

„Frissítsd fel az angolodat!" „Szeresd meg a németet!" „Próbáld ki svédül!"

Kis szótár, közepes szótár, nagyszótár... Csak ez utóbbi ne essen a lábunkra, mert akkor „keep smiling" helyett „gipsz smiling"!

Nálunk ugyanis ma már mindenki az égi műsorokat nézi.

Hogyan jutottunk idáig? Nem értem!

Mármint az égi műsorokat...

Persze megvan a maga bűbájos varázsa annak, amiről azt hiszem, értem, de még minden más is lehet...

Pedig időben szakosodtunk!

Én a háborúkat fordítom élőből egyenesbe, már tudom angolul a csatateret, a célpontot, a robbanást,a halált.

Németül még most is tudom...

A kisebbik fiam az MTV-re specializálódott. Ez a gyengébbek kedvéért nem a Magyar Televízió, hanem a Music Television. Ma már, ha ezek az ordító, üvöltő, kopasz, vagy felszelézett kupolafrizurás fehér, vagy néger hölgyek és urak szembe jönnének az utcán, nem biztos, hogy menten szörnyet halnék ijedtemben, inkább lazán odaköszönnék: „Hellósztok, Hammerek, sziasztok Run D.M.C.-ék, hogy ityeg és fityeg a RAP?!"

Mindent meg lehet szokni!

Például a sógoromékat is.

Ők is vettek maguknak egy lavórantennát, de váltig azt állítják, azért nem nézik szombaton éjszakánként a szexműsort, nehogy lekéssék másnap reggel a misét!

A hazai közvélemény-kutatás adatai szerint a Magyar Televízió műsorait ma már csak azok nézik, akiknek amúgy nem telik altatóra...

Én magam is sokra becsülöm a jó alvást, s ezért szíves-örömest néznénk a hazai műsort, ha nem érteném!

De értem!!

T. Pártos

A HOSSZÚ ÉLET TITKA

KÖSZÖNTJÜK A 120 ÉVES MARI NÉNIT!

Bánó

– Az úgy volt, hogy az utódaim sose tudták volna fedezni a temetésem költségeit

GYÓGYSZERÁREMELÉS UTÁN

– Jaj, hát a csudákat akarok én gyógyszert, lelkem! Tessék inkább visszavásárolni jó magas áron, amit a múlt héten vettem!

Május hatodikán reggel 6 órakor beindult az új TV 2!
A MŰSORSZÓRÓ VÁLLALAT SZPONZORÁLÁSÁVAL...

– Új sajtótörvényt, Werbőczy!

HASZHÁLHATÓ EMBER

ELINTÉZVE

SIÓFOKI KONFERENCIA
AZ EMBERHEZ MÉLTÓ HALÁLRÓL

– Azért meghívhattak volna szakértőnek...

HÁZI PERPATVAR

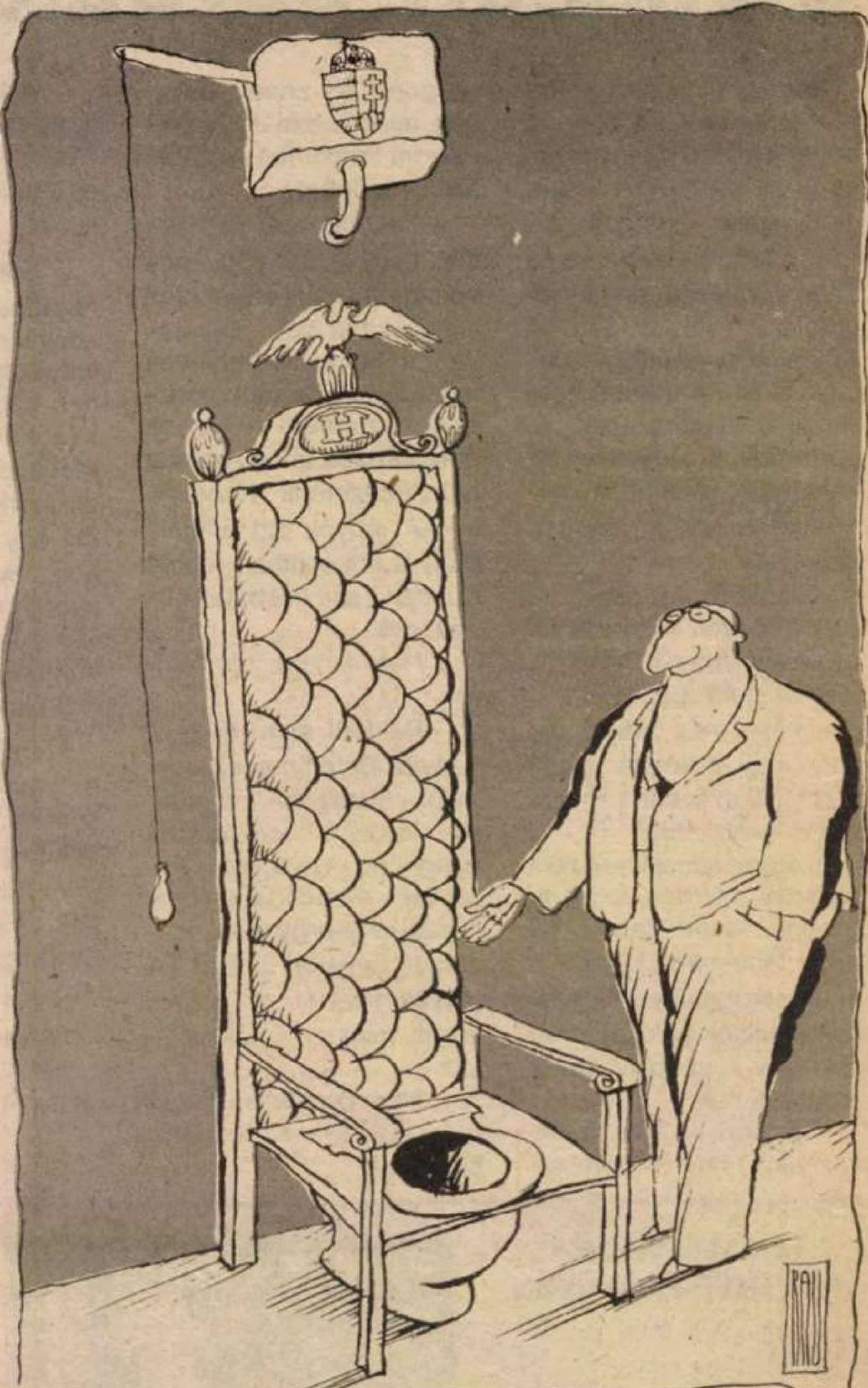
– Főzni tanították volna meg az iskolában! Nem önvédelemre...

KOCSIOLAJ (DÍZEL!) NAPRAFORGÓ ÉS REPCEOLAJBÓL

– Látja, szomszéd? Egy zacskó szotyolából lemegyünk Siófokra, meg vissza...

TORGYÁN SZERINT
A BÁRSONYSZÉKTŐL ARANYERET LEHET KAPNI

– Javaslatunk új magyar bársonyszékre, amitől nem lehet aranyeret kapni!

– Negyven évig a kommunisták, most pedig a természetvédők miatt nem adják ki azt a nyavalyás medvetáncoltatási engedélyt!

BÍRÓSÁGON
– Miért végzett a feleségével a szabója?
– Szegényke nem bírta cérnával...

Látványpék

A látványpék az az ember, aki lisztből, vízből, élesztőből csinál csuda dolgokat. A látványpék kérdezi meg a vevőtől: „Becsomagoljam ezt a látványt?" „Nem, köszönöm! – feleli a vevő. – Itt helyben fogom elfogyasztani!"

Ebből a régi viccből is érződik, hogy a látványpék a fogyasztói társadalom terméke, a jólét fokmérője, nagy kő eshet hát le a szívünkről, mert személyében egy jellel több utal arra, hogy jó úton járunk.

Nem szeretnék belemászni egy látványpék lelki világába, sem elemezni, milyen érzés lehet, ha valaki műremekét egy perc alatt fölfalják és csak futólag merül fel bennem annak a gyanúja, hogy a látványpék számára a fogyasztó alkalmasint ugyanazt jelenti, mint a humorista számára a papírkosár, de meg kívánom jegyezni, más területeken is meg kellene már végre tölteni a lényeget formával!

Itt van például az egymással szemben álló politikusok imázsa. Milyennek látják egymást?

A fejükön vaj van, a képükön vastag a bőr, lóg az orruk, lepcses a szájuk: egyszóval egyikük sem egy látvány!

Vagy talán a parlamenti közvetítéseket látványtervező tervezete? Nem beszélve a szegedi libaosztásról, a tejtüntetésről a Kossuth téren és a hontalanok vándorlásáról pályaudvarról ki, átmeneti otthonba be, és fordítva!

Bah...

Ha viszont végre látványtervezők vennék kezükbe a dolgokat és az embernek nem a kilátástalanság, hanem egy látvány lenne a kilátása, az mégis csak más lenne! Nem?

(TPJ)

Rosszul főznek
az üzemi étkezdében
MINDENNAP LÖNCSHANGULAT
VAN...

NYUGDÍJBAN

NYOMASZTÓ HELYHIÁNY A TEMETŐKBEN

– Az én Lajosom mindig szerette a társaságot...

Elveszett paradicsom

Néhány hete szovjet import-táncosnők ropják a budapesti Moszkva téren, az Éden Bárban. A Kreml ideológusai ujjongtak, hiszen szerintük Moszkva és Éden elválaszthatatlan fogalmak... Ám a Szovjet Balettintézet Külügyi Osztálya most váratlanul hazarendelte a táncosnőket. Riporterünk a moszkvai titkárságon érdeklődött.

– Miért hívták vissza a lányokat?

– Elsősorban: csak.

– A lányok szerint önök a KGB-vel figyeltették őket.

– Ez nem igaz!

– Mivel magyarázza akkor, hogy a két táncosnő mellé kineveztek két táncosnő-helyettest?

– A helyettesek pusztán szakmai szempontokra figyeltek. Konkrétan a lányok lépéseire. Hiszen a tánc meghatározott lépéskombinációk sorozata. Ám a lányok e szabályokat is megsértették.

– A lányok arra hivatkoznak, hogy Magyarországon más zenét játszanak, mint Önöknél. Diszkóra nem táncolhattak klasszikus balettet...

– Nekünk azt jelentették, hogy a két lány úgy vonaglott a parketten, mint két üzekedő izé... Egyszóval: a táncosnő-helyettes hadnagy elvtársnők sohasem hazudnak! A lányok magatartása tehát rontotta balettintézetünk hírnevét.

– A lányok azt állítják, hogy a központban többet ártottak a szovjet balett hírnevének.

– Nem értem, mire céloz...

– Például arra, hogy a Szovjet Balettintézet igazgatója budapesti látogatásán erősen vodkagőzös hangulatban magyar kollégájának odaígérte a voronyezsi traktorgyár színházának ügyelői állását. A lányok szerint ez többet ártott, mint az ő vonaglásuk.

– Mi ezt másképp ítéljük meg. A történet egyébként sem igaz!

– A lányok megsúgták, hogy maga pályázik a helyükre, pedig x-lába van, és a balettet csak könyvből ismeri.

– Sorban válaszolok a rágalmakra. Az igaz, hogy könyvekből ismerem a balettet, de állítom, hogy onnan nagyon jól! Az, hogy x-lábam van, nézőpont kérdése. Olvasható például szorzójelnek is. Az pedig egyszerűen nem igaz, hogy megpályáztam a lányok helyét. Pozíciómnál fogva minden további nélkül magamat jelöltem ki a helyükre... Végeztünk!

Mondta zord arccal, ám a következő pillanatban vonásai kisimultak, mosolygott és így folytatta:

– Elnézést, de elköszönök, mert máris indulok Budapestre.

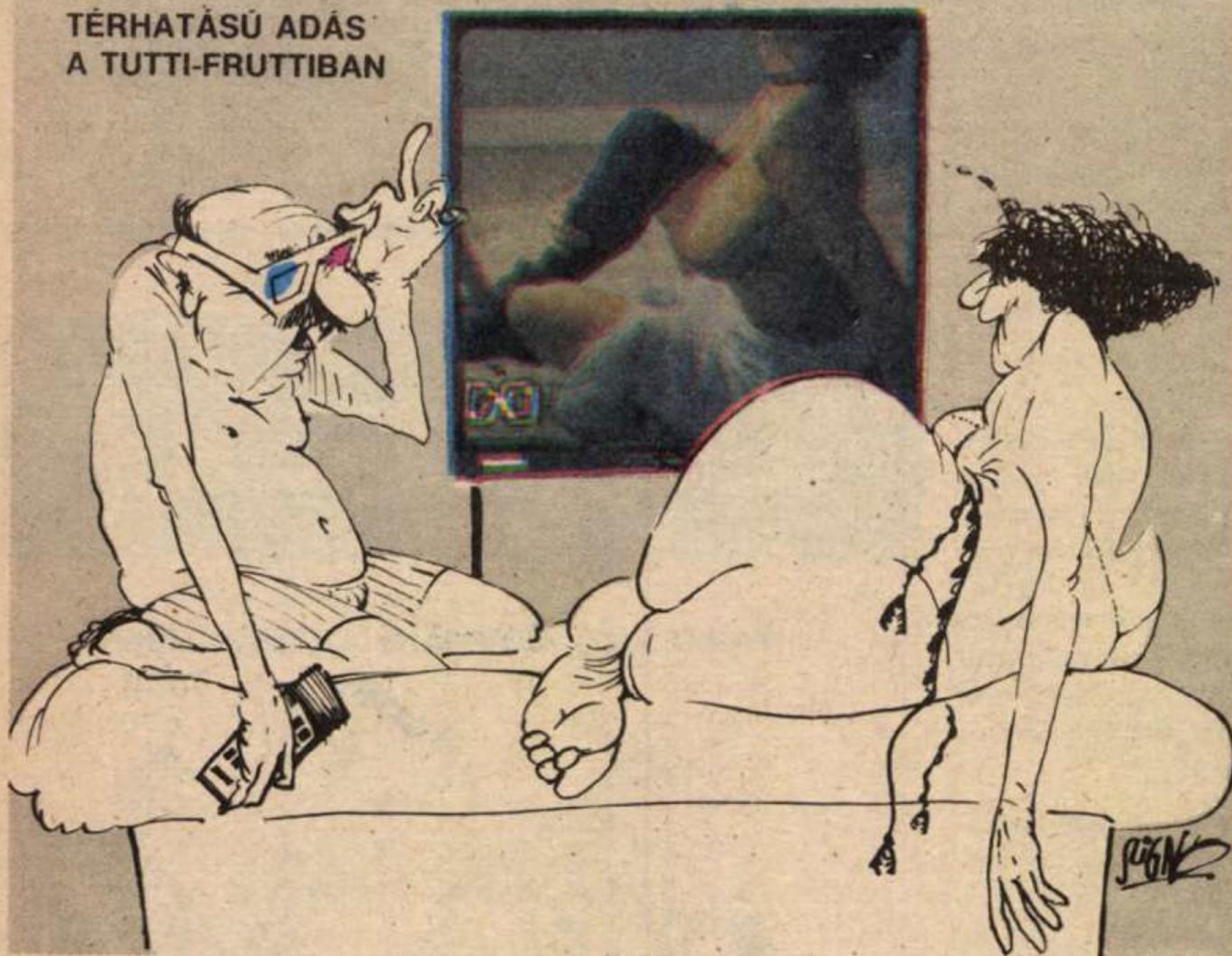
S a moszkvai titkár, kezében egy édeni műsorfüzettel elviharzott a Moszkva tér irányába.

Farkas Márton

EGY HÁZASSÁG KÖTÖTTSÉGEI

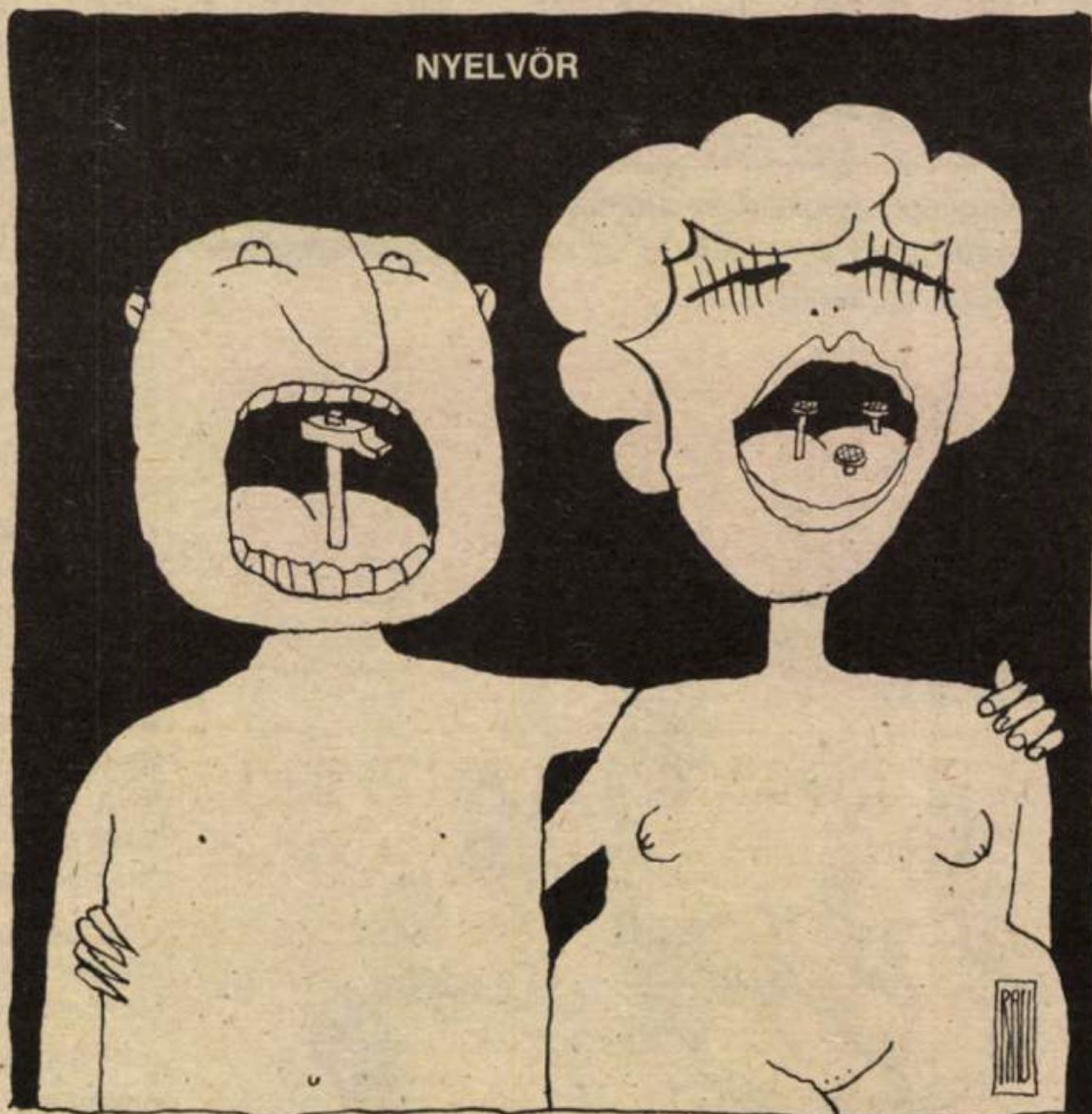

TÉRHATÁSÚ ADÁS A TUTTI-FRUTTIBAN

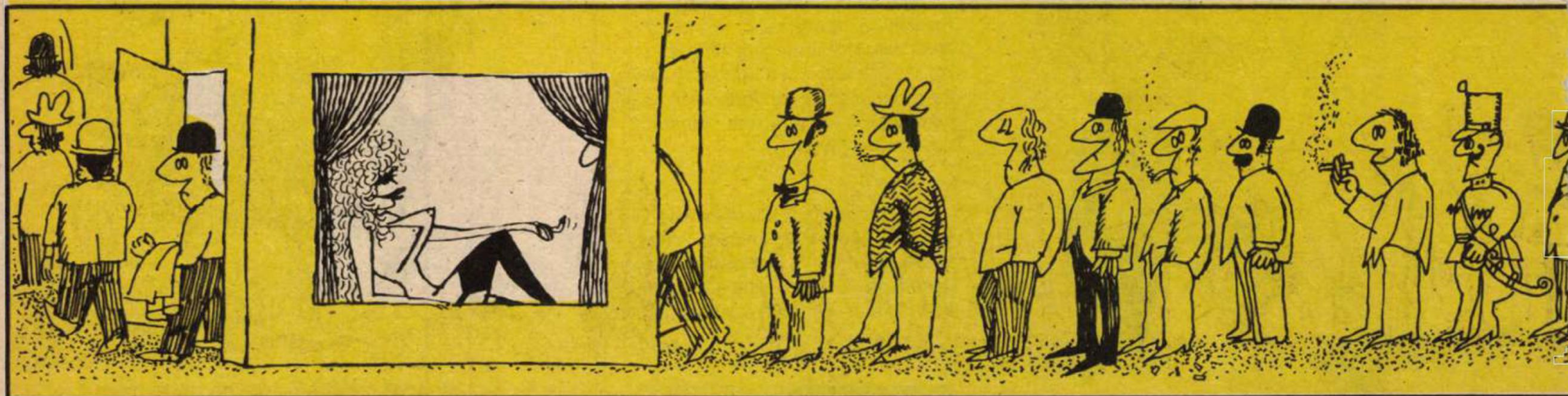

– Csak tudnám, miért kell a térhatást fokozni...

NYELVÖR

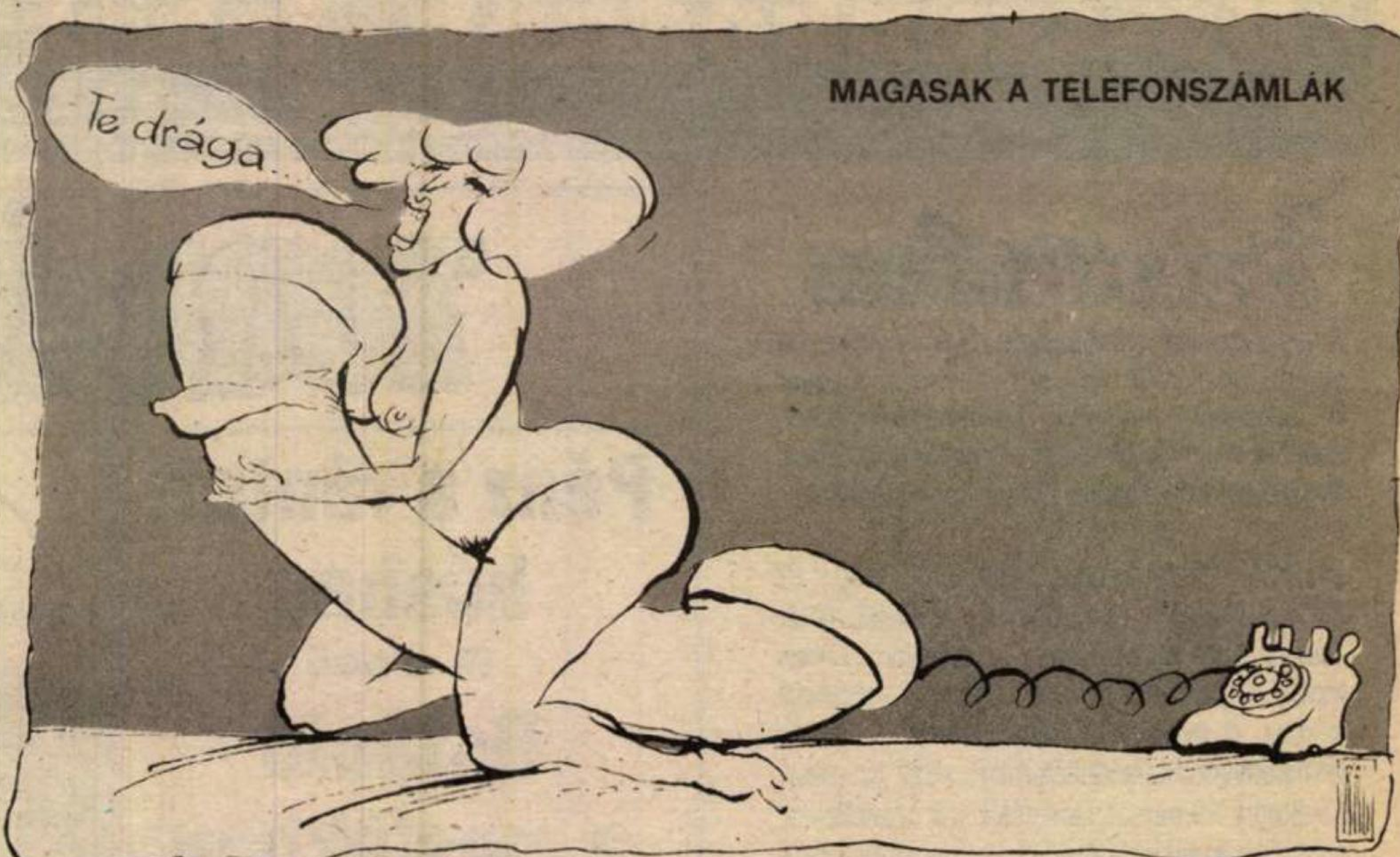

A BALEK, AVAGY: CICCIOLINA FÉRJHEZ MEGY...

 HÖLGYEK, URAK... HÖLGYEK, URAK...

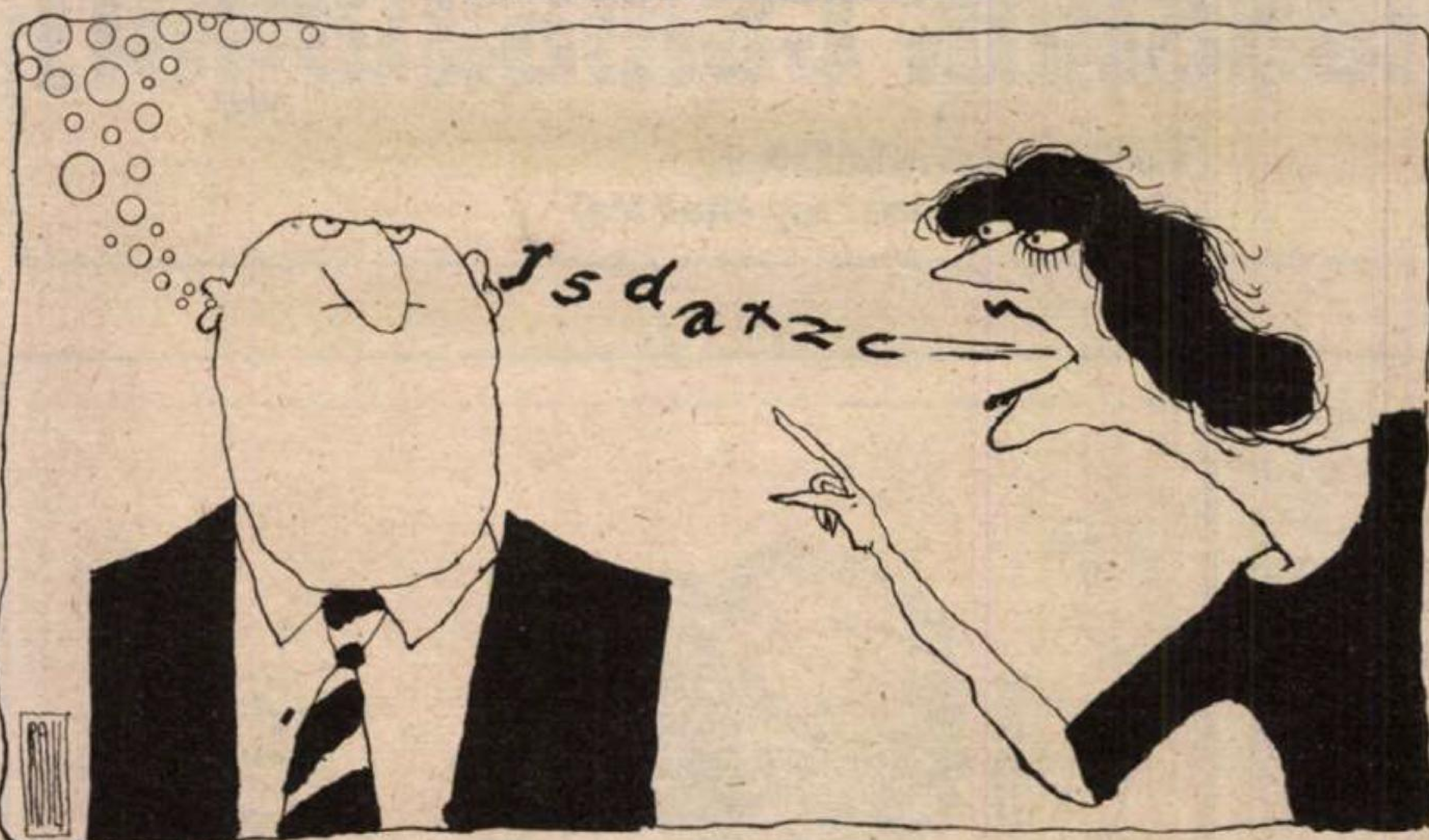

LASSÚ ÖREGEDÉS

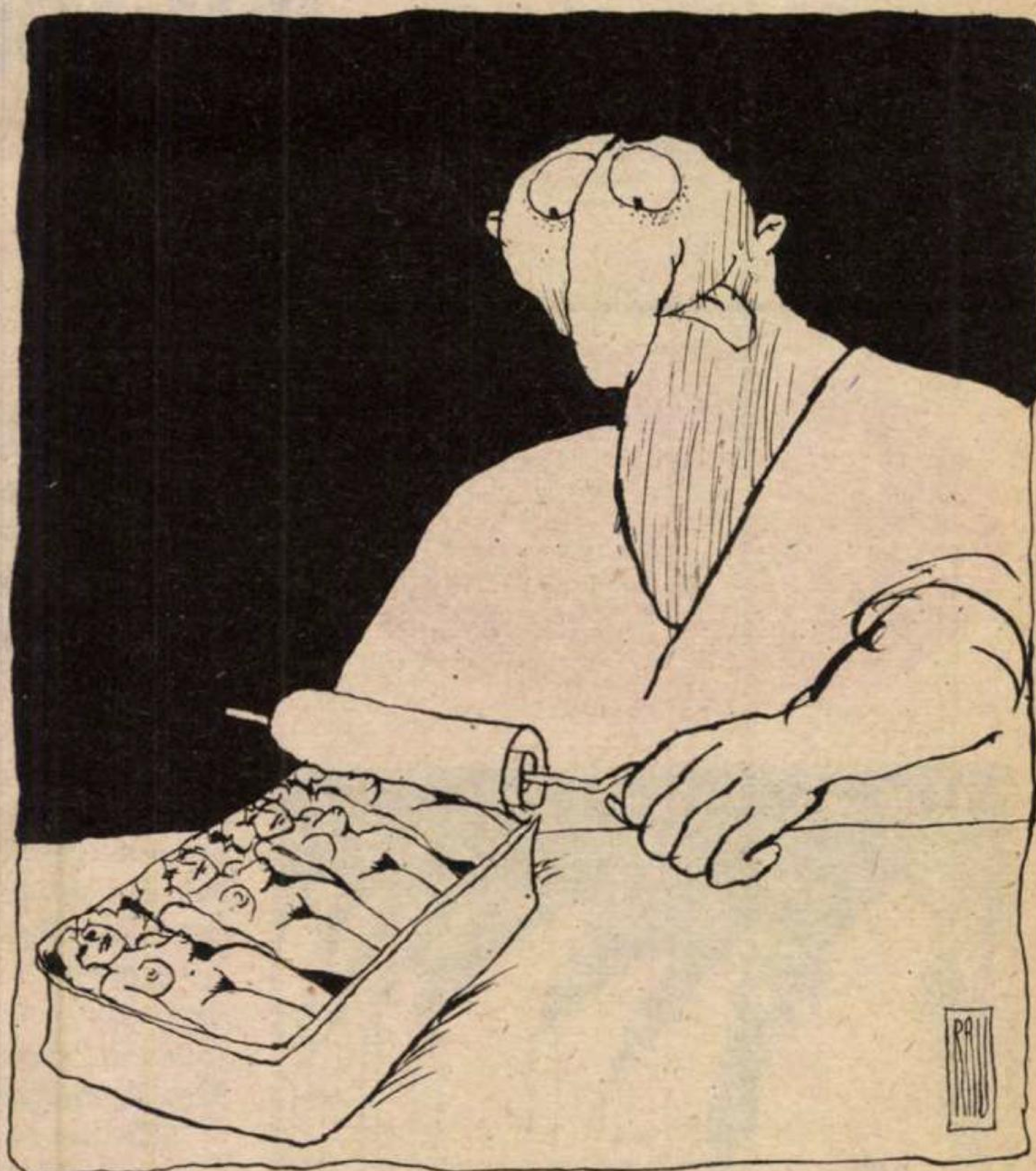
MAGASAK A TELEFONSZÁMLÁK

Női polihisztor: POLIHISZTÉRIKA

HABKÖNNYŰ BESZÉLGETÉS

A NŐFALÓ

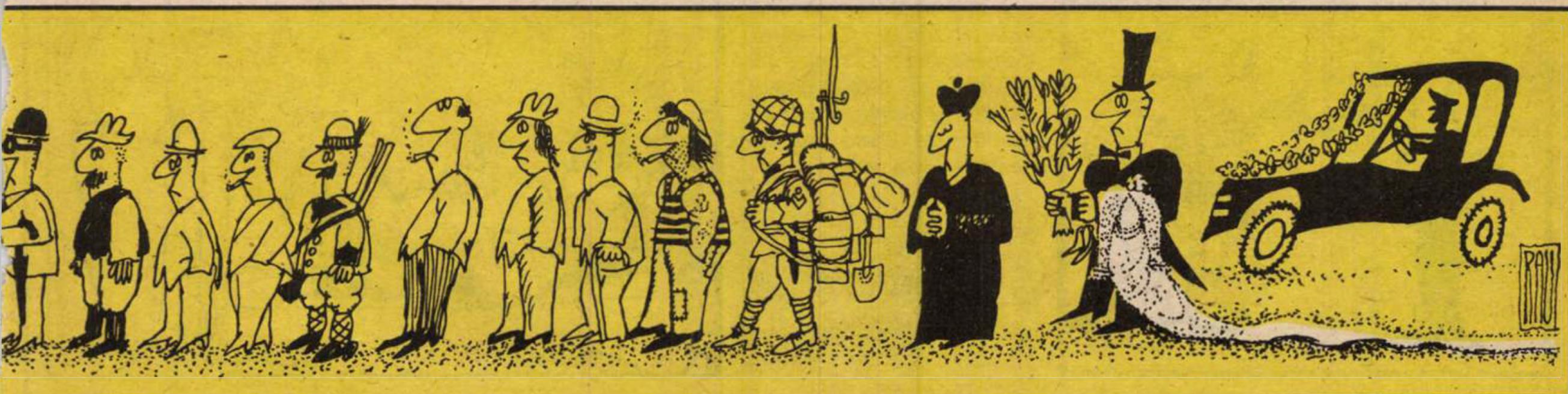

EGY KORMÁNYPÁRTI KÉPVISELŐ OTTHONÁBAN

Éppen a Nagy Péter cár életéről készült tévésorozatot nézik, amikor megkérdezi a feleség:

– Kik azok a sztrelecek?

– Az ellenzék! – vágja rá a férj.

BOLHAPIAC

Keresnek: kézi szövőszéket, 1 és 7 éves fiú részére ruhaneműt, cipőt, Nemere István: magyar ill. eszperantó könyveit, Lawrence-könyveket, Lada típ. 8 mm-es filmvetítőhöz kezelési utasítást, filmezéssel kapcsolatos könyveket, újságokat.

Kínálnak: 10 db világos falambériát (330×13 cm-es méretben), 3 főzőlapos nagysütős fehér zománcozott gáztűzhelyet, 9 évfolyam Ludas Matyit, 9 évfolyam IPM-et, 7 db IPM rendkívüli kiadást, 8 évfolyam Ludas Évkönyvet, 25 db krimikönyvet, Radal radiátorokat, olasz gyermekkerékpárt, 16 mm-es filmvetítőt sok alkatrésszel, NZC 160-as lemezjátszót, hangfallal lemezekkel, Videoton autórádiót-magnót hangfalakkal.

Cserélnek: Junoszty televíziót kisméretű gyermek íróasztalra, 16 mm-es vetítőgépet 8 mm-esre, lemezjátszót hangfalakkal lemezekkel rádiósmagnóra.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük pontos címmel, ha van telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után hétfőn, csütörtökön, pénteken 9–12 óra között a 118-8411-es telefonszámon a 95-ös melléken vagy levélben a szerkesztőség címén lehet érdeklődni.

TURKÁLÓ

Pénz a rántott húsban

(9. oldal)

Dotáció a moslékban

(12–13. oldal)

Baj egy szál se, ha ennyire jól élünk...

(A Mai napból ollózta: Deák Ferenc, Salgótarján)

Kelet: 90 12 32

Számlaszám: 255

Legközelebb május 40-ben fogok beküldeni hasonlót.

(A számlakivonatot beküldte: Horváth Tibor, Bácsbokod)

Garaba Imre (1859. 07. 29. Oroszlán). Váratlanul egy utazással kapcsolatos jó hír

Gyenge a védelem, ha a hátvéd 132 éves...

(A Nemzeti Sportból ollózta: Kincses Zoltán, Mogyoród)

távbeszélő-körzet-száma 94-ről 99-re módosul.

A fenti időponttól e községek a soproni távbeszélőközponthoz csatlakoznak.
A távbeszélő-állomások hívószámai is változnak.
Számváltozásokkal kapcsolatban tudakozás a megyeszékhelyek 09-es távbeszélőszámain.
A számváltozások során

Az infláció már a körzetszámokat sem kíméli?...

(A Veszprém megyei Naplóból ollózta: Bányai Pál Veszprém)

Ne tömessünk családtagot!

Megteszik azt nélkülünk is...

(A Kurírból ollózta: egy elvált férj)

MLECZKO BUDAPESTEN!

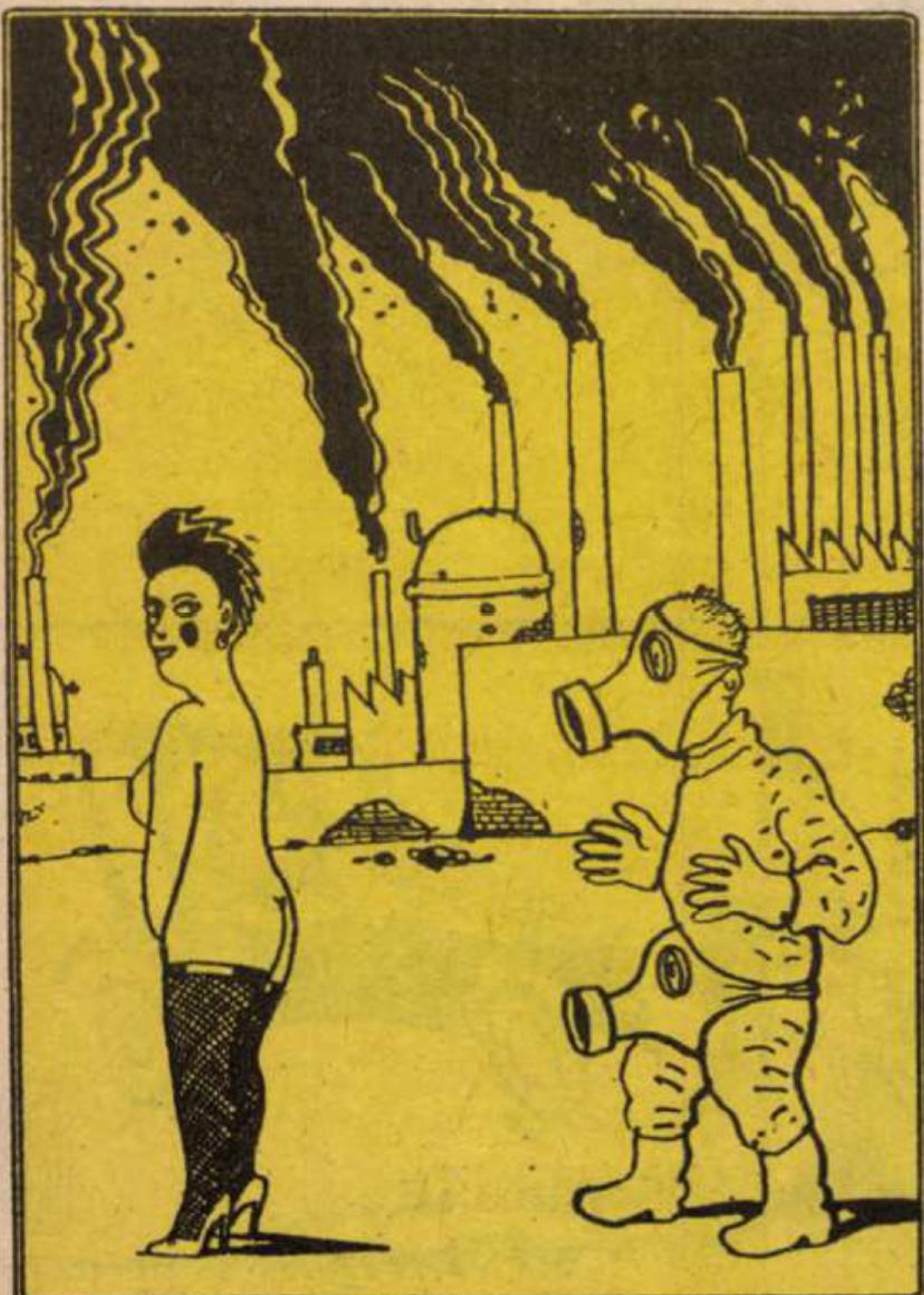
ANDRZEJ MLECZKO 1949-ben született Krakkóban. Építészetet tanult. Grafikus, könyvillusztrátor, plakátrajzoló, díszlettervező.

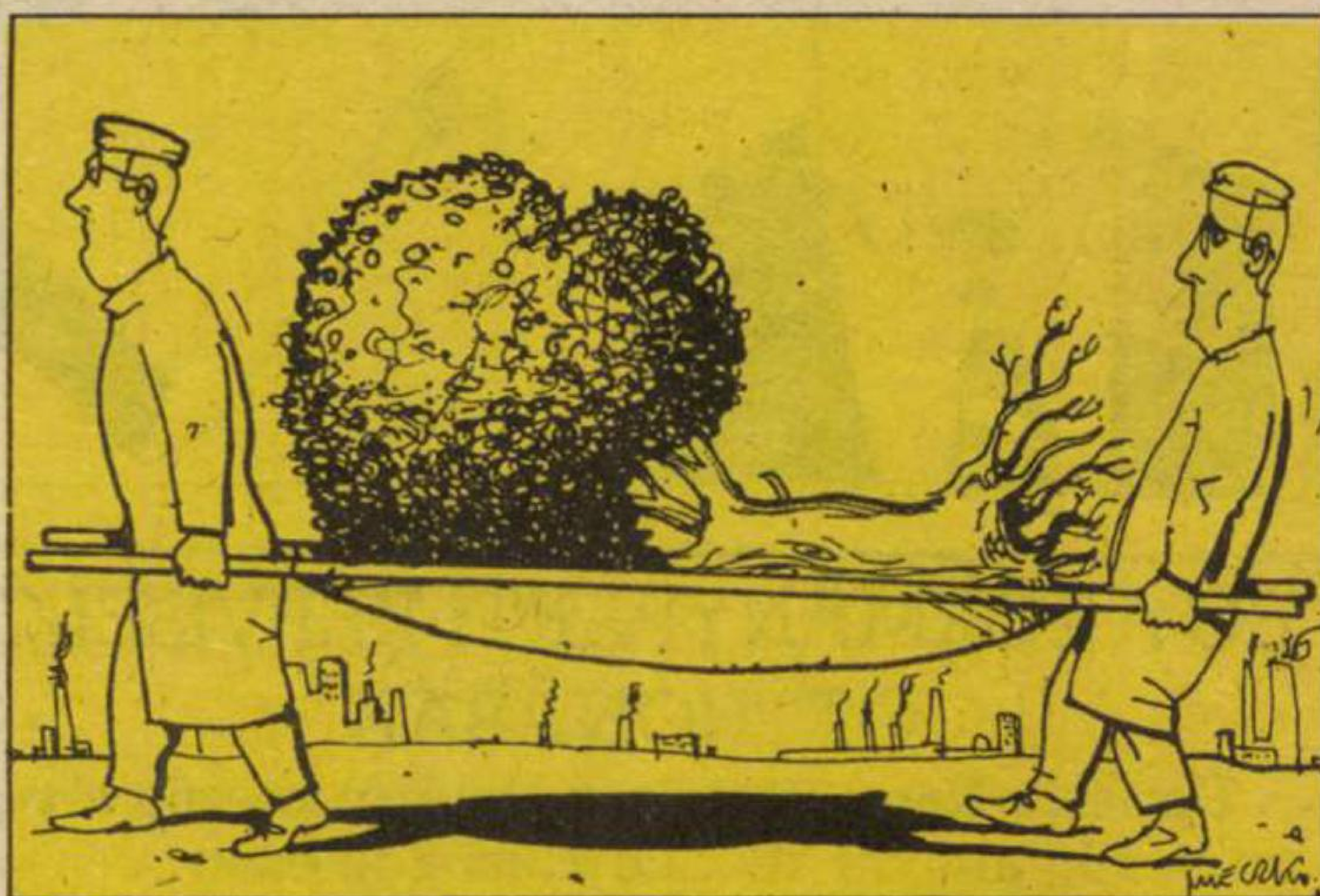
1971 óta dolgozik központi lengyel lapoknak, de rajzai megjelennek az Egyesült Államok, Japán és több nyugat-európai ország sajtójában is. Eddig ötvennél több egyéni kiállítása volt, négy könyv szerzője, amelyek rajzait és képregényeit tartalmazzák („Obrazki" – Képek, „Anormalka" – Anomália, „Jak zyc" – Életmód, és „Seks dla niezamoznych" – Szex szegényeknek).

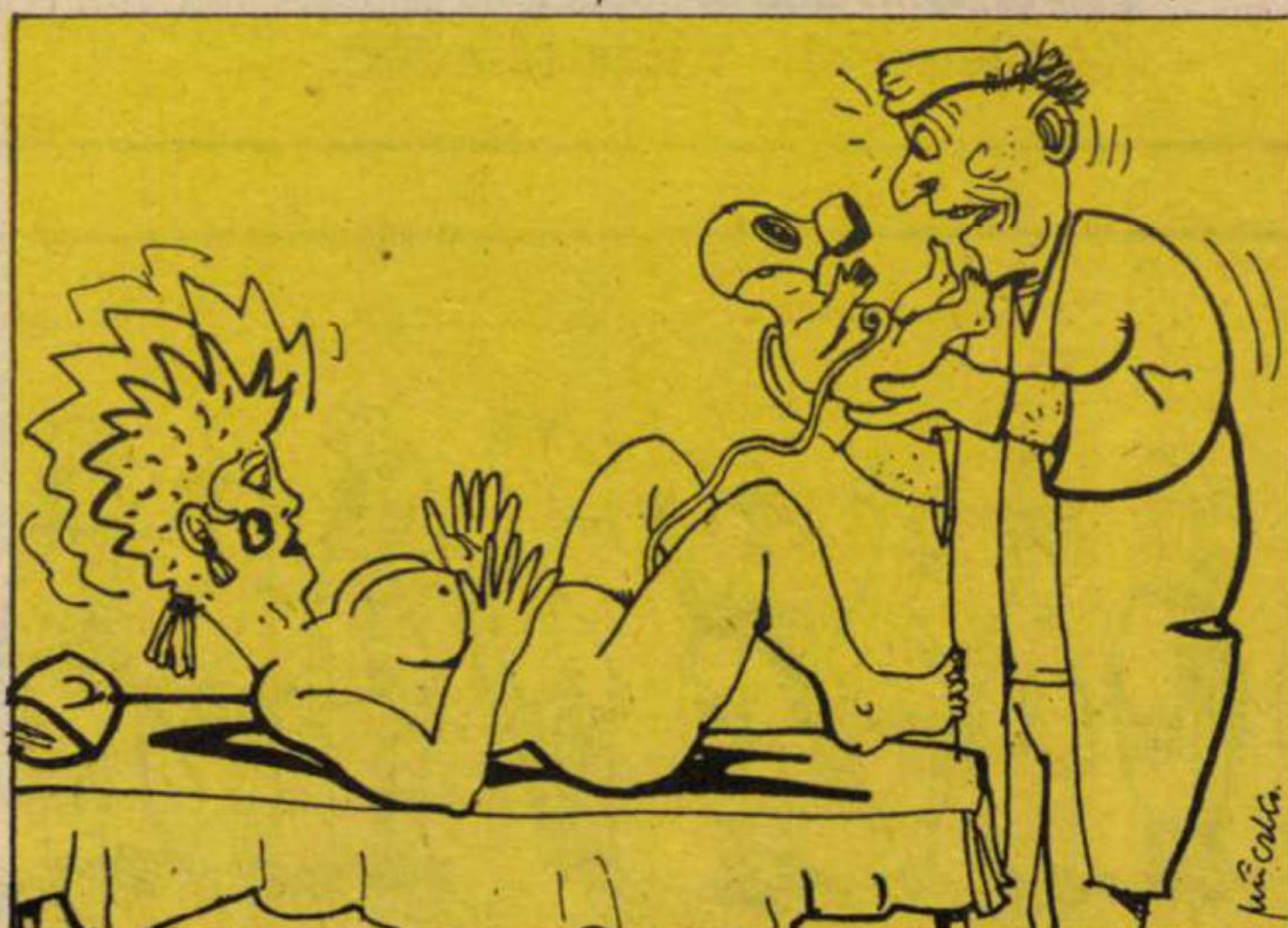
1983-ban nyílt állandó kiállítása Krakkóban, a Szent János u. 14-ben.

A budapesti Lengyel Kultúra Házában (Budapest, Nagymező u. 15.) május 15-én, szerdán, este 6 órakor nyílik meg tárlata, amely június 6-ig tekinthető meg, naponta 9-től 18 óráig.

ÖNT IS SZERETETTEL VÁRJUK!

LUDAS MATYI

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő:
DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ (DLUHO)

Főszerkesztő-helyettes:
PÁPAI GÁBOR (SZIGNO)

Olvasószerkesztő:
WALTER BÉLA (W. B.)

Művészeti szerkesztő:
RAU TIBOR (RAU)

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA (b. gy.)

Tervezőszerkesztők:
ANTAL FERENC
KOVÁCS KATALIN

Levelezési rovatvezető:
FENYVESI IMRE

Munkatársak:
BALOGH LAJOS (BL)
BÁNÓ ATTILA (Bánó)
BÉKÉSI JÓZSEF SÁNDOR (Joe)
JELENSZKY LÁSZLÓ (Jelenszky)
PUSZTA PÉTER (Puszta)
SZABÓ LÁSZLÓ RÓBERT (SzLR)
dr. TARNÓCZY ZOLTÁN (Tarnóczy)

KÜLSŐ MUNKATÁRSAK:
Gyöngy Kálmán (Gyöngy)
Jókó Csaba (Jókó)
Kelemen István (Kelemen)
Kürti András (K. A.)
Lakatos Ferenc (Lakatos)
Miklósi Ottó (Mottó)
Murányi Marcell (Murci)
Tibayné Pártos Judit (TPJ)
Szmodis Imre (Szi)
Tóth Antal (Tónió)

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:
HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta.
Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) 1900 Budapest XIII., Lehel u. 10/A, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.:112-8860) 215-96162
Előfizetési díj negyedévre 246 Ft, fél évre 492 Ft, egy évre 984 Ft.
Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331

Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest, 91.2308/20-66-22
rotációs ofszeteljárással
Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

MŰSZAKI PROBLÉMA

A férj csendben, cipő nélkül, lábujjhegyen igyekszik a hálószobába. Az alvónak hitt feleség megszólal:
– Azt ígérted, drágám, hogy tízre hazajössz, és most egyet üt az óra!
Mire a férj:
– Arról nem tehetek, egyetlenem, hogy...

Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb május 22-ig, a következő címre: 1977 Bp. Ludas Matyi.
A helyes megfejtést beküldők között 3 × 300 Ft-ot sorsolunk ki.

MÉLÁZVA, LASSAN MEGY
(2)
XV. LAJOS KEGYENCNŐJE V.
SATU ... /VÁROS/
OL. DÍVA /SOPHIA/
FA HAJTÁSAI
... VECTRA
A VÉN KONTINENS
... A HAVASON /FILMC./
TANTÁL
TOVA
KÁDI PÁROS BETŰI
VERSET ELŐADÓ
RADIOAKTÍV KÉMIAI ELEM
AMELY HELYRE
SPANYOL HEGEDŰMŰV. V. /PABLO/
(1)
SOKAT DOLGOZIK
AZ APEH ÉPÜLETE
MOTOROS FEJÉT ÓVJA
IBM-SZÁMÍTÓGÉP-MODELL
KÖNNYŰZENE
KUTYANÉV
NÉVELŐ
... AKSZA MECSET
JEGYSZÉLEK!
ÖSSZÉBB ESIK
TÉNYLEG ÚGY VAN
KÖZSÉG SÚRNÁL
LÓDÍT
ROCKCSAPAT TAGJA
MENYASSZONY
ZEUSZ KEDVESE
NAUMOV TÁRSA V.
TÁR BETŰI
SZESZES FOLYADÉKOK
HAT-RAG
IGENÉV KÉPZŐ
PUSKÁT ELSÜT
FUTÓ
ÉPÍTÉSZETI STÍLUS
RÁJÖN
BRAZIL ÍRÓ /JORGE/
"A" JEGES GYAKORLAT
NAPVÉG!
... CSEHOV
ÚJ-ZÉLANDI ŐSLAKÓK
HÓNAP-RÖV.
BOB ... /ROCKÉN/
BETÉT FIALJA
NUREK RÉSZE!
AZON A TÁVOLI HELYEN
IDEGENFORGALMI HIVATAL, RÖV.
ISZKOLVA MENEKÜLNI
ŐSTÖ V. HAZÁNK MAI TERÜLETÉN
NAGYON RÉGI
CSÖRSZ ...
VISSZAFUT!
RÁC... /VÁROS/
PALESZT. SZERV.
ANGOL VÖLGY
LAKÁSOMBAN
SZESZES ITAL
EGYIK TENISZJÁTÉKOS
EKKÉNT
FÉL LÍRA!
NOMEN ...OMEN
ALEKSZEJ TOLSZTOJ REGÉNYE
RANA ... FABULA
A KÖZELEBBI
... SEDAKA
SÁLVÉGEK!
AZ ÓKOR HÍRES ORVOSA
GRAMM
SOKAN EGYN. B.
UGYAN, DEHOGY
HIDROGÉNVEGYÜLET
Z
L
OLASZ AUTÓJEL

AKONA SYSTEM

A 18. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:
„Hiszen ha nagy leszel, akkor megnősülsz."
300-300 Ft-ot nyertek:
Rofa Tibor, 1214 Bp., Vénusz u 13. I. 4.
Polgár Ivett, 1118 Bp., Kaptárkő u. 2. III. 11.
Lukács Imréné, 8553 Lovászpatona, Petőfi u. 10/a.
A nyereményeket postán küldjük el.

KEDVES OLVASÓ!

A hetilapok, folyóiratok sokszor zord intelmet küldenek Önnek. Arról, hogy kéziratokat nem őriznek meg és nem küldenek vissza. Mi viszont készségesen vállalkozunk arra, hogy a beküldött karikatúrákat, humoreszkeket – ha azok szerintünk közlésre még nem alkalmasak – visszaküldjük a szerzőnek, ha ezt kéri, és persze, ha felbélyegzett, megcímzett borítékot is mellékel. Tetszik tudni, bennünket sem vet fel a pénz.

A szerkesztőség

IMAGE

– Gondolod, mama, hogy így korszerű, menedzsertípusú szakemberek benyomását keltjük?

Gazdasági helyzetjelentés